

Žádáme všechny sdělovací prostředky, aby neobtěžovali seniory, ale obraceli se pouze na zástupce seniorů pana Jiřího Krejzu.

Monsieur le Greffier de la
Cour européenne des Droits de l'Homme
Conseil de l'Europe
F-67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

Česká republika dne 10. června 2009

DOPLNĚNÍ STÍŽNOSTI č. 8875/08
ze dne 10. 2. 2009 (poštovní razítko 11. 2. 2008)
Hráček a Hráčková p. České republice
(štítky s čárovým kódem nebyly zaslány)

I. STRANY

A. STĚŽOVATEL

1. Příjmení: **Hráček**
2. Jméno: **Jan**
3. Pohlaví: muž
4. Státní příslušnost: občan České republiky
5. Povolání: důchodce
6. Datum a místo narození: 1936
7. Trvalé bydliště: Penzion pro seniory v Uherském Hradišti
Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště
Česká republika
8. Telefonní čísla:
9. Současná adresa: viz bod 7

1. Příjmení: **Hráčková**
2. Jméno: **Anna**
3. Pohlaví: žena
4. Státní příslušnost: občanka České republiky
5. Povolání: důchodkyně
6. Datum a místo narození: 1937
7. Trvalé bydliště: Penzion pro seniory v Uherském Hradišti
Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště
Česká republika
8. Telefonní čísla:
9. Současná adresa: viz bod 7

10. Příjmení a jméno zástupce: **Krejza Jiří**, 27. 5. 1971
11. Povolání zástupce: kadeřník
12. Adresa zástupce: ul. Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem
Česká republika
13. Tel. Číslo: +420 416 815 911 E-mail: krejzaj@volny.cz

B. VYSOKÁ SMLUVNÍ STRANA

14. **Česká republika**

I.

Stěžovatelé manželé Hráčkovi zaslali stížnost s přílohami k Evropskému soudu pro lidská práva (dále jen „**ESLP**“) ze dne 10. 2. 2008 (poštovní razítko ze dne 11. 2. 2008). ESLP odpověděl dopisem ze dne 21. 2. 2008 ECHR-LCze1.1R, EH/EH/swa, že stížnost přijal. Dále ESLP ve svém dopise stěžovatele upozorňuje **„Je též důležité, abyste Soud z vlastní iniciativy průběžně informoval o vývoji týkajících se podstatných skutečností v této záležitosti a předložil případná další rozhodnutí vydaná vnitrostátními orgány.“**

Jelikož došlo k podstatným změnám, stěžovatelé prostřednictvím svého zástupce Jiřího Krejzy informují ESLP o následujícím vývoji věci.

Dále ESLP ve svém sdělení ze dne 21. 2. 2008 píše, „Soud stížnost projedná jakmile to bude možné, a to na základě informací a dokumentů, které jste mu poskytl. Jelikož stěžovatelé se domáhají nápravy od roku 1997 a jsou již velmi psychicky vyčerpaní a oslabeni věkem a nemocí a také, že ve stejné situaci je mnoho seniorů v České republice, ale jejich stížnosti zatím se nedostali k projednávání k ESLP a tím jejich stížnost přesahuje jejich vlastní zájmy, žádají stěžovatelé, aby ESLP **se usnesl, že věc projedná dříve než v pořadí** v jakém stížnost má být projednávána.

Důkaz příloha:

1. odpověď ESLP ze dne 21. 2. 2008 ECHR-LCze1.1R, EH/EH/swa

II. Doplnění stížnosti

Stěžovatelé se obrátili na ESLP stížností ze dne 10. 2. 2008, jelikož v Česká republika jim odepřela přiznat jejich práva zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „**Úmluva**“). Stížnost se týkala neoprávněné podmínky zaplacení vstupní poplatku při přijetí do zařízení sociální péče Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště (dále jen „**Penzion**“) ve výši 70.000,- Kč jednotlivce a 100.000,- Kč manželský pár. Podmínky přijetí, které stanovilo město Uherské Hradiště, stěžovatelé podrobně vysvětlili ve stížnosti ze dne 10. 2. 2009. Město Uherské Hradiště seniory rozdělilo na 4 kategorie. Jednu kategorii tvořili senioři, kteří neměli trvalé bydliště ve městě Uherské Hradiště. Tato kategorie musela uhradit výše zmiňovaný vstupní poplatek a podepsat darovací smlouvu, tak jako stěžovatelé Hráčkovi. Podepsáním darovací smlouvy se město do budoucna krylo tím, že státním kontrolám a soudům tvrdilo, že senioři sami dobrovolně bez nátlaku darovali městu Uherské Hradiště dar ve výši 70.000,- Kč a manželský pár ve výši 100.000,- Kč. Ovšem budoucím klientům seniorům a stěžovatelům město Uherské Hradiště tvrdilo, že podmínka přijetí do Penzionu je pro toho kdo nemá trvalé bydliště ve městě Uherské Hradiště povinnost před přijetím uhradit vstupní poplatek. Když stěžovatelé a ostatní senioři zaplatili vstupní poplatek v pokladně města nebo na bankovní účet města byla jim předložena k podpisu darovací smlouva na částku vstupního poplatku.

Stěžovatelé neměli trvalý pobyt v Uherském Hradišti, proto jim bylo nařízeno zaplatit vstupní poplatek ve výši 100.000,- Kč. Následně jim byla předložena k podpisu darovací smlouva, kterou stěžovatelé obdarovávají město Uherské Hradiště. Stěžovatelé odmítli tuto darovací smlouvu podepsat se slovy, že nehodlají darovat městu částku 100.000,- Kč, ale že platí nařízený vstupní poplatek 100.000,- Kč. Představitelé města stěžovatelům sdělili, že pokud darovací smlouvu nepodepíší nebudou přijati do zařízení soc. péče Penzionu. Tento podvodný

postup stěžovatelé popsali ve stížnosti k ESLP ze dne 10. 2. 2008.

Protože podmínka uhradit vstupní poplatek byla a stále je v rozporu se zákony ČR a Úmluvou požadovalo město Uherské Hradiště aby všichni senioři podepsali darovací smlouvu. Z toho vyplývá, že město Uherské Hradiště jednalo úmyslně tak, aby se obohatilo na stěžovatelých a ostatních seniorech.

Stěžovatelé mají obavy, že v jejich stížnosti ESLP 10. 2. 2008 popsali velmi stručně skutkové okolnosti jejich poškozování městem Uherské Hradiště a proto se rozhodli jejich případ vysvětlit podrobněji. Stěžovatelé se domnívají, že tyto podrobnosti jsou velmi důležité k pochopení toho, jak si Město Uherské Hradiště počínalo v **dopředu promyšleném systému porušování lidských práv páchaných na stěžovatelých a ostatních seniorech.**

Stěžovatelé na podzim po povodních v roce 1997 se byli zeptat v zařízení sociální péče Penzionu jestli tam není volné místo. Zařízení sociální péče Penzion bylo a stále je příspěvkovou organizací města Uherské Hradiště. Stěžovatelé jednali se zaměstnankyní města Uherské Hradiště paní Jarmilou Nyklovou, vedoucí penzionu, která jim ukázala byt v přízemí. Tento byt v přízemí se ještě opravoval, protože byl vytopený. Sdělila jim, že je zatím několik volných míst v Penzionu, protože nebyl v tu dobu o přijetí zájem. Dále paní Nyková stěžovatelům sdělila, že podmínkou přijetí je uhrazení vstupního poplatku nejméně 100.000,- Kč a toto je třeba písemně doložit k žádosti o přijetí do Penzionu jinak nebude o žádosti vůbec jednáno. Paní Nyková stěžovatelům k **žádosti o přijetí ze dne 24. 11. 1997** ještě sepsala **prohlášení ze dne 24. 11. 1997 s textem „Pokud bude mé žádosti vyhověno přispějí na obnovu města Uherské Hradiště částku 100.000,-Kč“.** Stěžovatelé sdělili paní Nykové, vedoucí penzionu, že jsou v takové tíživé životní situaci, proto jim nezbyvá než možnost přijetí do Penzionu a z důvodu, že nemají tolik peněz, žádali paní Nykovou o splátkový kalendář s tím, aby jim bylo umožněno každý měsíc městu zaplatit částku 10.000,-Kč. Paní Nyková řekla, že se zeptá Rady města Uherské Hradiště.

Stěžovatelé se po nějaké době šli zeptat paní Nykové jak byla jejich žádost projednána Radou města Uherské Hradiště. Paní Nyková sdělila, že přijetí v penzionu mají schválené a že město Uherské Hradiště neumožnilo stěžovatelům splátkový kalendář vstupního poplatku, ale pouze dvě splátky po 50.000,- Kč, první splátku ihned uhradit 50.000,- Kč a druhou do konce února 1998 ve výši 50.000,-Kč. Paní Nyková stěžovatelům sdělila číslo účtu a variabilní symbol na který mají stěžovatelé uradit částku 100.000,- Kč.

Stěžovatelům nezbylo než se zadlužit a vypůjčit si částku 70.000,-Kč aby měli na zaplacení povinného vstupního poplatku. Stěžovatelé dne 10. 12. 1997 dopoledne zašli do bankovního ústavu České spořitelny kde zaplatili vstupní poplatek v hotovosti 50.000,- Kč na účet města Uherské Hradiště. Dokladem o zaplacení je **stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 10. 12. 1997**, ze které je čitelné číslo účtu 19-6600950-728, název účtu Město Uherské Hradiště, účel platby Hráčkovi variabilní symbol VS 412123 a datum. Ten den s pokladním dokladem o zaplacení prvních 50.000,- Kč zašli stěžovatelé na Městský úřad v Uherském Hradišti za paní Zlatuškovou, vedoucí odboru sociálních věcí, která až když měla jistotu podle stvrzenky o zaplacení, že stěžovatelé již uhradili první splátku 50.000,-Kč jim odbor sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti vydal **dne 10. 12. 1997 č.j. Soc/4811/97 rozhodnutí o přijetí pana Hráčka do zařízení sociální péče Penzionu a dne 10. 12. 1997 č.j. Soc/4812/97 rozhodnutí o přijetí paní Hráčkové do zařízení sociální péče Penzionu podle § 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb.**

O dva dny později dne 12. 12. 1997 museli stěžovatelé podepsat darovací smlouvu města Uherské Hradiště, že stěžovatelé darují dobrovolně městu finanční částku 100.000,- Kč, ze které

stěžovatelé uhradili 50.000,- Kč dne 10. 12. 1997 na účet města a dále si město na darovací smlouvě určuje větou *"Zbývající část Kč 50.000,- uhradí nejpozději do konce měsíce února 1998."* Stěžovatelé **odmítli podepsat darovací smlouvu**, protože oni nehodlali darovat městu Uherské Hradiště částku 100.000,-Kč, na kterou se zadlužili, protože si museli vypůjčit peníze 70.000,-Kč. **Odmítli podepsat** také z důvodu, že od samého začátku bylo stěžovatelům řečeno, že při přijetí se musí zaplatit částka, nebo vstupní poplatek nejméně 100.000,-Kč. O daru se stěžovateli nikdo nehovořil. Na městském úřadu stěžovatelům bylo sděleno, že když nepodepíší darovací smlouvu město jim vrátí první splátku 50.000,- Kč a budou vystěhováni. Stěžovatelům nezbylo nic jiného než podepsat darovací smlouvu.

Dne 23. 2. 1998 stěžovatelé zaplatili zbývajících 50.000,- Kč. Dokladem o zaplacení je **stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 10. 12. 1997**, ze které je čitelné číslo účtu 19-6600950-728, název účtu Město Uherské Hradiště, účel platby Hráčkově variabilní symbol VS 412123, částka 50.000,-Kč. Tímto se jednoznačně prokazuje, že senioři byli doslova vydírání a bráni jako rukojmí, což by se dalo přirovnat nechceš zaplatit budeš trpět, nechceš-li trpět nezbude ti nic jiného než pod tímto psychickým nátlakem podepsat darovací smlouvu. Když by se jednalo o svobodnou vůli stěžovatelů dobrovolně darovat městu finanční částku, prostě by finanční částku darovali a neurčovalo by město Uherské Hradiště podmínku na darovací smlouvě pod bodem I, že zbývajících 50.000,- Kč uhradí stěžovatelé nejpozději do konce února 1998. Z těchto důvodů je jednoznačné, že **se nejednalo o svobodnou vůli stěžovatelů, ale o nařízení města Uherské Hradiště**.

Dalším důkazem nařízení města Uherské Hradiště povinně platit vstupní poplatek za přijetí do Penzionu všem, kteří neměli trvalé bydliště v Uherském Hradišti 70.000,-Kč jednotlivce a 100.000,-Kč manželský pár je skutečnost, že všichni kteří neměli v Uherském Hradišti zaplatili vstupní poplatek 70.000,- Kč nebo 100.000,-Kč a museli podepsat darovací smlouvu. **Není možné aby se všichni klienti, kteří neměli trvalý pobyt domluvili a sami si určili podmínku, že budou darovat na korunu stejné částky. Jak stěžovatelé níže popisují.**

Po nějaké době stěžovatelé od svých spolubydlících v Penzionu zjistili, že všichni spolubydlící, kteří před přijetím do Penzionu **měli trvalé** bydliště ve městě Uherské Hradiště **neměli povinnost** platit vstupní poplatek ani dar a všichni spoubydlící v Penzionu, kteří **neměli trvalý** pobyt ve městě Uherské Hradiště **museli zaplatit** vstupní poplatek skrytý (zlegalizovaný) pod darovací smlouvu 70.000,-Kč jednotlivce a 100.000,-Kč manželský pár.

Od této chvíle již stěžovatelé a ostatní senioři byli pevně přesvědčeni, že se jedná o nezákonné nařízení platit vstupní poplatek a proto město uherské Hradiště tuto nezákonnost chtělo zlegalizovat tím, že donutilo stěžovatele a ostatní seniory podepsat darovací smlouvu.

Z výše uvedeného vyplývá, že město Uherské Hradiště neváhalo záměrně uvést stěžovatele v omyl tvrzením o podmínce přijetí do Penzionu pro seniory pro manžele zaplacením částky 100 000,- Kč a pro jednotlivce 70.000,-Kč, aby se tak mohlo bezdůvodně obohatit. Město Uherské Hradiště tak ke svému **zlovolnému úmyslu použilo nezákonného systému masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v České republice.**

Stěžovatelé od doby, kdy město Uherské Hradiště jim jednoznačně **nařídilo zaplatit dobrovolně** 100.000,- Kč a 70.000,-Kč pokud chtějí být přijati do Penzionu, se domnívali o nezákonném společensky velmi nebezpečném jednání žalovaného. Žalobci tedy s velkou **neochotou a nedobrovolností přistoupili** na takové pro ně **ponižující podmínky**, protože jim nic jiného nezbyvalo.

Stěžovatelé a ostatní senioři později nabyli dojmu, že město úmyslně uvádělo seniory

astěžovatelé v omyl, aby se město **záměrným poškozením stěžovatelů a seniorů obohatilo.**

Nad rámec této stížnosti stěžovatelé uvádí následující fakta, která jasně dokládají jak město Uherské Hradiště nezákonně provozovalo Penzion.

Město Uherské Hradiště obdrželo státní dotaci 40,5milionu Kč na stavbu Penzionu jako zařízení sociální péče, které město mělo podle dotační smlouvy provozovat po dobu 50 let jako zařízení sociální péče. Město dostavělo Penzion v roce 1996, kdy jej otevřelo a provozovalo jako obyčejný dům s byty na které vystavovalo nájemní smlouvy. Nájemní smlouvu vystavovat nelze na byty v zařízení sociální péče, proto seniorům město Uherské Hradiště smlouvy o nájmu bytu odebralo a vystavilo v roce 1997 rozhodnutí o přijetí. Protože město Uherské Hradiště pravděpodobně pobíralo měsíčně státní dotaci na provoz zařízení sociální péče Penzionu, ale stále Penzion město vedlo jako obyčejný dům a ne jako zařízení sociální péče ještě jednou město Uherské Hradiště tento Penzion zřídilo jako zařízení sociální péče Penzion pro seniory 15. 2. 2000. Následně Městský úřad v Uherském Hradišti odbor sociálních věcí vydalo v roce 2000 **znovu po třech letech stěžovatelům** a všem seniorům rozhodnutí o přijetí do Penzionu, přestože všichni tato rozhodnutí o přijetí mají z roku 1997. Město Uherské Hradiště následně podruhé zřizuje Penzion jako zařízení sociální péče Penzion pro seniory dne 19. 6. 2001.

Takže Penzion v Uherském Hradišti byl provozován jako zařízení sociální péče od roku 1997, důkazem jsou rozhodnutí o přijetí do zařízení soc. péče. Následně byl Penzion **zřízen jako zařízení sociální péče Penzion pro seniory 15. 2. 2000** a za rok byl opět Penzion **zřízen jako zařízení sociální péče Penzion pro seniory 19. 6. 2001.** **Tento obrovský zmatek města Uherské Hradiště jen dokresluje jak bylo zacházeno se stěžovateli, státní dotací a jinými účetními položkami. V tomto zmatku a logice odporující práci města Uherské Hradiště se stěžovatelé a ostatní podvedení těžko mohli domoci svých práv.**

Tento výše uvedený fakt stěžovatelé dokládají jak bylo nakládáno se státní dotací 40,5 milionů Kč a se stěžovateli.

Stěžovatelé obdrželi od Městského úřadu v Uherském Hradišti odboru sociálních věcí **rozhodnutí o úhradě za pobyt pan Hráček v zařízení sociální péče Penzionu ze dne 19. 10. 1999 č.j. Soc/7948/99 a rozhodnutí o úhradě za pobyt paní Hráčkové v zařízení sociální péče Penzionu ze dne 19. 10. 1999 č.j. Soc/7977/99.**

Dále stěžovatelé obdrželi od Městského úřadu v Uherském Hradišti odboru sociálních věcí

rozhodnutí o přijetí pana Hráčka do zařízení sociální péče Penzionu dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/4012/2000 a rozhodnutí o přijetí paní Hráčkové do zařízení sociální péče Penzionu dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/4010/2000

Důkaz příloha:

2. Žádost Hráčků o přijetí do ústavu soc. péče ze dne 24. 11. 1997
3. prohlášení ze dne 24. 11. 1997 Hráčků o příspěvku na obnovu města 100.000,-Kč
4. Stvrzenka České spořitelny ze dne 10. 12. 1997 a ze dne 23. 2. 1998.
5. Rozhodnutí o přijetí pana Hráčka ze dne 10. 12. 1997.
6. Rozhodnutí o přijetí paní Hráčkové ze dne 10. 12. 1997.
7. Darovací smlouva Hráčků ze dne 12. 12. 1997.
8. rozhodnutí o úhradě za pobyt paní Hráčkové ze dne 19. 10. 1999
9. rozhodnutí o úhradě za pobyt pana Hráčka ze dne 19. 10. 1999
10. zřízení 15. 2. 2000 příspěvkové organizace ústavního zařízení Penzionu pro seniory
11. zřízení 19. 6. 2001 příspěvkové organizace ústavního zařízení Penzionu pro seniory

12. Rozhodnutí o přijetí pana Hráčka ze dne 10. 4. 2000.
13. Rozhodnutí o přijetí paní Hráčkové ze dne 10. 4. 2000.

III. Rozsudek Krajského soudu v Brně č.j.:20Co189/2001-93 ze dne 17. 9. 2002 Marie Máčalíkové

Stěžovatelé se obrátili na Okresní soud v Uherském Hradišti žalobou o neoprávněný prospěch, avšak neúspěšně. Nezávisle na stěžovateli podala 5. 10. 2004 žalobu k Okresnímu soudu v Uherském Hradišti sousedka stěžovatelů paní Marie Máčalíková, která také žije v zařízení sociální péče Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště. Okresní soud v Uherském Hradišti žalobu Marie Máčalíkové zamítl rozsudkem ze dne 9. 11. 2005 č.j. 5C 282/2004-29. Marie Máčalíková se odvolala ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, který rozsudkem ze dne 19. 9. 2006 č.j. 59Co 110/2006-116 (součástí stížnosti ze dne 10. 2. 2008 jako důkaz č. 12) rozhodl tak, že žalované město Uherské Hradiště je povinno Marii Máčalíkové zaplatit částku 70.000,- Kč, protože Marie Máčalíková plnila žalovanému městu Uherské Hradiště bez právního důvodu je povinností žalovaného to, o co se bezdůvodně obohatil vydat.

Město Uherské Hradiště proti rozsudku ze dne 19. 9. 2006 č.j. 59Co 110/2006-116 podalo dovolání ze dne 11. 12. 2006 k Nejvyššímu soudu ČR. **Nejvyšší soud ČR rozhodl rozsudkem ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169**, kterým dovolání žalovaného města Uherské Hradiště **zamítá**.

Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169 na str.2 popisuje zjištěný stav odvolacím Krajským soudem v Brně, pobočka ve Zlíně následovně:

„Podmínky při stanovení náležitosti pořadí pro umístění do ústavu jsou zákonem taxativně stanoveny (§ 76 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 182/1991 Sb.). Pobyt žadatele v domově – penzionu pro důchodce **nemůže být založen na nájemní smlouvě**, neboť tu **nejde o nájemní vztah** upravený v ustanoveních § 685 a násl. obč. zák. Úhrada za pobyt v domovech – penzionech pro důchodce je upravena v ustanovení § 10 a násl. vyhlášky č. 82/1993 Sb. Žalované město Uherské Hradiště, odbor sociálních služeb a zdravotnictví, vydal dne 17.6.1997 rozhodnutí, kterým na základě schválení Městské rady rozhodl kladně o žádosti paní Máčalíkové o přijetí do Domova - penzionu pro důchodce. V odůvodnění uvedl, že paní Máčalíková splňuje stanovené podmínky a v ústavu, do kterého žádá o umístění, je volné místo. Tvrzení žalovaného města Uherské Hradiště, že předmětný Domov - penzion pro důchodce se stal ústavem sociální péče až od roku 2000, považoval odvolací soud vzhledem k uvedenému rozhodnutí za **nevěrohodné a účelové. Uzavření nepojmenované smlouvy se žalovanou nemohlo způsobit její přijetí do ústavu sociální péče a žalovaná zaplatila částku 70.000,- Kč na účet žalovaného bez jakéhokoli zákonného důvodu.**“

Důkaz příloha:

14. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169

Stěžovatelé poukazují na důležitý rozsudek Nejvyššího soudu České republiky v ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169, který dal za pravdu jejich spolubydlíci v Penzionu paní Marii Máčalíkové.

Z celého vyplývá, že stěžovatelé **byli poškozeni Českou republikou**, když se domáhali svých základních lidských práv avšak neúspěšně, přestože jejich spolubydlící paní Marie Máčalíková, která se domáhala stejných práv jako stěžovatelé Hráčkovi uspěla.

Okresní soud v Uherském Hradišti žalobu stěžovatelů Hráčkových zamítl rozsudkem č.j.:3C156/2000-67 ze dne 23. 1. 2000 (přílohou č. 5 ve stížnosti) tvrzením, že Penzion v době přijetí stěžovatelů **nebyl** ústavem sociální péče a město Uherské Hradiště si mohlo podle výkladu soudu stanovit tyto podmínky přijímání seniorů. Dále na str. 1 soud uvádí, že darovací smlouva není darovací smlouva ze dne 12. 12. 1997 (příloha č. 2 stížnosti), ale smlouva nepojmenovaná.

„Soud však dospěl k závěru, že předmětem darovací smlouvy ze dne 12. 12. 1997 není darování částky 100.000,- Kč, stěžovateli městu Uherské Hradiště, ale jde o nepojmenovanou smlouvu, kterou se zavazuje město Uherské Hradiště poskytnout stěžovatelům bydlení v Penzionu. Tyto okolnosti soud dále dovozuje z výpovědi svědků ing. Františka Rochovanského, Ivana Paňy, Marie Máčalíkové, Marie Bečicové (prohlášení k soudu ze dne 24. 11. 2000), Carmen Vlkové a zápisů městské rady.“

Krajský soud v Brně rozsudkem č.j.:20Co189/2001-93 ze dne 17. 9. 2002 zamítl stěžovatelů odvolání a potvrdil rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti č.j.:3C156/2000-67 ze dne 23. 1. 2000.

Krajský soud v Brně v rozsudku v odůvodnění uvedl, že skutečně stěžovatelé byli přijati do Penzionu za podmínky pro přijetí do ústavu soc. péče stanovené § 75 a řízení o přijetí do ústavu stanovené podle § 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb. avšak soud tvrdí, že byl ústav sociální péče Penzion zřízen jako ústav sociální péče Penzion až dne 15. 2. 2000. Tedy podle soudu **nebyl** v době přijetí stěžovatelů v roce 1997 ústavem sociální péče. **Přestože stěžovatelé za těchto podmínek vyhlášky MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb. byli přijati i jim bylo vydáno rozhodnutí o přijetí do ústavu soc. péče na základě vyhlášky MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb.** Toto odůvodnění soud je nelogické a odporuje si.

Dále soud v odůvodnění rozsudku konstatuje na straně 4 jako předposlední věta **„V roce 1997 byli stěžovatelé relativně mladí (61 a 60 let), spoluvlastnili rodinný domek, který mohli prodat a koupit si byt atd. Nemuseli proto bydlet v Penzionu za nabízených podmínek (výši plateb atd.).“**

Toto konstatování soudu samo o sobě dokládá, že si soud zjišťoval majetkové poměry stěžovatelů, protože u soudu předloženy nebyly, a soud chybně tvrdí, že když stěžovatelé vlastnili rodinný domek **to ho měli prodat, koupit si byt a nepřihlašovat se do Penzionu.**

Z výše uvedeného je jednoznačné, jak Česká republika prostřednictvím soudů se snažila poškodit stěžovatele rozsudky, které se nelogicky rozcházejí ve svých tvrzeních za účelem stížit stěžovatelům domoci se svých práv.

IV. Přijetí Marie Bečicové, Marie Máčalíkové a manželů Květoslava a Ludmily Vrbových

Paní Marie Bečicová bydlela v obci Staré město, ulice Nová čtvrť 1252 a protože neměla trvalý pobyt ve městě Uherské Hradiště spadala do stejné kategorie uchazečů o přijetí do Penzionu, jako stěžovatelé a paní Carmen Vlková i paní Marie Máčalíková. Taková kategorie uchazečů, která neměla trvalý pobyt v Uherském Hradišti musela zaplatit vstupní poplatek před přijetím do Penzionu. Paní Bečicovou vyzvala Jarmila Nyklová, vedoucí Penzionu dopisem **ze dne 8. 11. 1996**, aby se paní Bečicová dostavila do Penzionu dne **12. 11. 1996** v 8:00 hod k přidělení obytné jednotky, podpisu nájemní smlouvy a předání klíčů. Paní Bečicová se dostavila

do Penzionu dne 12. 11. 1996 v 8:00 hod kde jí bylo sděleno, že musí nejprve zaplatit vstupní poplatek 50.000,- Kč potom, že jí bude přidělena bytová jednotka, sepsána nájemní smlouva a předány klíče. Paní Bečicové napsala na papírek paní Nyklová, vedoucí Penzionu na jaké číslo účtu města a pod jakým variabilním symbolem má uhradit částku 50.000,- Kč.

Výzvu k dostavení se do Penzionu dne 12. 11. 1996 obdržela také paní Marie Máčalíková (která uspěla s žalobou o bezdůvodné obohacení 70.000,- Kč proti městu Uherské Hradiště rozsudkem **Nejvyššího soudu České republiky ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169**). Marie Máčalíková a její manžel žádali o přijetí do Penzionu. Marie Máčalíková měla trvalé bydliště ve městě Uherské Hradiště, ale její manžel měl trvalé bydliště v sousední obci, tedy mimo město Uherské Hradiště. Paní Máčalíkové v Penzionu bylo sděleno, že za sebe nemusela platit žádný vstupní poplatek, protože má trvalé bydliště v Uherském Hradišti, ale její manžel musel uhradit vstupní poplatek 70.000,- Kč, protože měl trvalé bydliště mimo město Uherské Hradiště. Paní Máčalíkové bylo sděleno 12. 11. 1996, že musí nejprve zaplatit vstupní poplatek 70.000,- Kč potom, že jí bude přidělena bytová jednotka, sepsána nájemní smlouva a předány klíče. Paní Máčalíková za svého manžela vyřizovala přijetí. Paní Máčalíkové sdělila paní Nyklová, vedoucí Penzionu na jaké číslo účtu města a pod jakým variabilním symbolem má uhradit částku 70.000,- Kč.

Paní Máčalíková dne 12. 11. 1996 musela jít do bankovního ústavu České spořitelny kde zaplatila vstupní poplatek v hotovosti 70.000,- Kč na účet č. 19-6600950 města Uherské Hradiště. Jediným dokladem o zaplacení je **stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 12. 11. 1996**, ze které je čitelné datum 12. 11. 1996, číslo účtu 19-6600950-728, název účtu Město Uherské Hradiště, účel platby Máčalíková variabilní symbol VS 21232842. Žádnou darovací smlouvu s paní Máčalíkovou město Uherské Hradiště neseepsalo a neuzavřelo. Teprve po zaplacení ten den 12. 11. 1996, když se paní Máčalíková prokázala stvrzenkou o zaplacení částky 70.000,- Kč, byla paní Máčalíkové přidělena bytová jednotka, sepsána **nájemní smlouva ze dne 12. 11. 1996**, a předány klíče. Ode dne 12. 11. 1996 paní Máčalíková bydlela v Penzionu.

Paní Bečicová dne 12. 11. 1996 musela jít do bankovního ústavu České spořitelny kde zaplatila vstupní poplatek v hotovosti 50.000,- Kč na účet č. 19-6600950 města Uherské Hradiště. Jediným dokladem o zaplacení je **stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 12. 11. 1996**, ze které je čitelné datum 12. 11. 1996, číslo účtu 19-6600950-728, název účtu Město Uherské Hradiště, účel platby Bečicová VS 21232842. Žádnou darovací smlouvu s paní Bečicovou město Uherské Hradiště neseepsalo a neuzavřelo. Teprve po zaplacení ten den 12. 11. 1996, když se paní Bečicová prokázala stvrzenkou o zaplacení částky 50.000,- Kč, byla paní Bečicové přidělena bytová jednotka, sepsána nájemní smlouva, a předány klíče. Ode dne 12. 11. 1996 paní Bečicová bydlela v Penzionu.

Proč paní Bečicové bylo nařízeno zaplatit částku 50.000,- Kč a paní Máčalíkové bylo nařízeno zaplatit částku 70.000,- Kč, když obě dvě byly ve stejný den na jednání v Penzionu a ve stejný den s nimi byla uzavřena nájemní smlouva **je nevysvětlitelné a nelogické**.

Po nějaké době, asi začátkem roku 1997 představitelé města Uherské Hradiště požadovali po paní Bečicové, že 50.000,- Kč za přijetí do Penzionu bylo málo a že musí doplatit ještě 20.000,- Kč a pokud je nedoplatí město Uherské Hradiště paní Bečicové vrátí částku 50.000,- Kč a bude vystěhována z Penzionu. Paní Bečicové nezbylo než doplatit dne 19. 2. 1997 zbylých 20.000,- Kč v pokladně města Uherské Hradiště. O zaplacení obdržela paní Bečicová **pokladní doklad města Uherské Hradiště ze dne 19. 2. 1997** bez uvedení pořadového čísla. Ten den při zaplacení zbylých 20.000,- Kč již město Uherské Hradiště požadovalo, aby podepsala i vystavenou **darovací smlouvu ze dne 19. 2. 1997**, kterou podepsal ing. Ladislav Šupka, starosta města Uherské Hradiště. Darovací smlouva nebyla vystavena na částku 20.000,- Kč, ale na částku 70.000,- Kč. Město tedy vstupní poplatek 50.000,- Kč ze dne 12. 11. 1996 a doplatek vstupního

poplatku 20.000,- Kč ze dne 19. 2. 1997 uvedlo na **darovací smlouvu ze dne 19. 2. 1997** jako jednu částku ve výši 70.000,-Kč. Tato praktika jednoznačně dokazuje cílené podvodné jednání města Uherské Hradiště, které si uvědomilo, že nelze do ústavu sociální péče požadovat vstupní poplatek. Proto vymyslelo dodatečně, že vstupní poplatek nebude vstupním poplatkem, ale dobrovolným darem klientů. Ing. Ladislav Šupka, starosta města Uherské Hradiště jednal navenek za město, protože ho tím pověřilo Zastupitelstvo města Uherské Hradiště, které má 29 členů.

S paní Marií Máčalíkovou nebyla nikdy darovací smlouva sepsána a uzavřena. **Stala se tak pravděpodobně jedinou klientkou ústavu sociální péče Penzionu, se kterou nebyla uzavřena darovací smlouva.**

Ode dne 19. 2. 1997 město Uherské Hradiště začalo všude tvrdit novým uchazečům, že je při přijetí do Penzionu povinnost zaplatit vstupní poplatek ve výši 70.000,- Kč, ale státním kontrolám a soudu město tvrdilo, že senioři darovali dobrovolně dar a nikdo seniory nenutil.

Město Uherské Hradiště si v roce 1997 uvědomilo, že v zařízení sociální péče Penzionu nelze uzavřít s klienty nájemní smlouvu, tak jak to provedlo s paní Bečicovou a paní Máčalíkovou. V zařízení sociální péče Penzionu dle právních předpisů jsou klienti přimáni na základě rozhodnutí odboru sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti. Z těchto důvodů město Uherské Hradiště odebralo paní Bečicové nájemní smlouvu ze dne 12. 11. 1996 a vystavil odbor sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti **dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1384/97 rozhodnutí o přijetí paní Bečicové do zařízení sociální péče Penzionu.** Také paní Máčalíkové vystavil odbor sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti **dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1537/97 rozhodnutí o přijetí paní Máčalíkové do zařízení sociální péče Penzionu.**

Paní Máčalíkové vystavil odbor sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti **dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/3992/2000 rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Penzionu, které je již druhým rozhodnutím o přijetí.**

Rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Penzionu byla vydána na základě **§ 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č 182/1991**, kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení a použití **zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení a zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení.**

Paní Marie Bečicová tuto skutečnost potvrdila Okresnímu soudu v Uherském Hradišti a dodala písemně, kde výše uvedenou skutečnost popisuje ve svém **prohlášení k soudu ze dne 24. 11. 2000.** V prohlášení soudu písemně sděluje, že jí byla nařízena podmínka přijetí do Penzionu zaplatit částku 50.000,- Kč a za pár měsíců ještě doplatit 20.000,-Kč a to z důvodu toho, že 50.000,- Kč je málo. Podmínky přijetí do Penzionu projednával s paní Bečicovou pověřený zástupce města Uherské Hradiště.

Prohlášení paní Bečicové je naprosto stejné jako **stručné vysvětlení paní Vlkové ze dne 28. 11. 2000.** Ve svém vysvětlení paní Vlková uvádí, že jí bylo zástupci města sděleno, že bez peněžního daru se do penzionu nedostane. Tedy paní Vlková byla nucena připsat, že pokud jí bude vyhověno daruje městu 50.000,- Kč jak jí by řečeno. Když se žádost o přijetí dostala k rukám pana starosty ing. Ladislava Šupky, byla pozvána na Městský úřad, kde starosta sdělil paní Vlkové, že nabízených 50.000,-Kč je málo. Řekl doslovně "*pánům konšelům se zdá 50.000,-Kč málo*". Na dotaz paní Vlkové kolik chtějí odpověděl "*70.000,-Kč*". Takže byla žalobkyně **nucena** připsat k její původní žádosti písemný příslib ze dne 28. 8. 1996 označený jako "**doplnění**

žádosti na umístění do Penzionu ze dne 28. 8. 1996 ", že v případě přijetí zaplatí nařízených 70.000,-Kč.

Protože se paní Bečicové nelíbilo jednání města Uherské Hradiště a také pro nesrovnalosti s měsíčními úhradami se raději do roka odstěhovala z Penzionu a město Uherské Hradiště ji vrátilo 70.000,- Kč, jak je uvedeno v darovací smlouvě. V darovacích smlouvách je uvedeno pod bodem 3., že pokud se dárcé odstěhuje z Penzionu do dvou let, město Uherské Hradiště vrátí dárci finanční částku, popřípadě bude předmětem dědického řízení.

Pokud se klient odstěhuje z Penzionu do dvou let město vrátí darovanou částku 70.000,- Kč. V České republice slušný spořádaný občan musí ustoupit podvodnému jednání města Uherské Hradiště, protože spořádaného občana nikdo neochrání.

Tato skutečnost paní Marie Bečicové jasně dokládá umyslné jednání města Uherské Hradiště s cílem poškodit Marii Bečicovou stejně jako stěžovatele Hráčkovi, paní Máčalíkovou a paní Vlkovou a další.

Manželé Vrbovi museli také uhradit za přijetí do Penzionu částku 100.00,- Kč. Manželé Vrbovi neměli trvalý pobyt v Uherském Hradišti, ale ve Starém Městě. Paní Vrbová k soudu napsala **prohlášení v roce 2000** ve kterém píše:

„... Na Městském úřadě bylo sděleno, že byt nám může být přidělen, pokud zaplatíme městu 100.000,-Kč. Manžel po dvou letech zemřel. Nic mi z těch peněz nevrátili. Řekli mi, že už si tu částku v Penzionu odbydlel (2,5 roku). Krátce po úmrtí manžela jsem šla Městský úřad v Uherském Hradišti, zda by mi částku zaplacenou za mého muže vrátili. Pan Taťák odpověděl, že nic se vracet nebude, že kdyby bydlel jen jeden den navíc, nemám nárok... „

Manželé Vrbovi žádali písemně město uherské Hradiště o vrácení daru 100.000,-Kč s kopií podacího listku České pošty ze dne 16. 5. 1996 kde částku 100.000,- Kč poukazují na účet č. 19-6600950-728 města Uherské Hradiště

Odbor sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti vydal **dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1392/97 rozhodnutí o přijetí pana Vrby do zařízení sociální péče Penzionu a dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1393/97 rozhodnutí o přijetí paní Vrbové do zařízení sociální péče Penzionu podle § 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb.**

Paní Vrbové vystavil odbor sociálních věcí Městského úřadu v Uherském Hradišti **dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/4011/2000 rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Penzionu, které je již druhým rozhodnutím o přijetí.**

Důkaz příloha:

15. výzva Jarmily Nykové, vedoucí Penzionu dopisem ze dne 8. 11. 1996
16. stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 12. 11. 1996 na částku 50.000,-Kč a
17. pokladní doklad města Uherské Hradiště ze dne 19. 2. 1997 na částku 20.000,-Kč o zaplacení paní Bečicové
18. stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 12. 11. 1996 o zaplacení paní Máčalíkové 70.000,- Kč
19. darovací smlouva paní Bečicové ze dne 19. 2. 1997
20. rozhodnutí o přijetí paní Bečicové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1384/97
21. rozhodnutí o přijetí paní Máčalíkové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1537/97

22. rozhodnutí o přijetí pana Vrby do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1392/97
23. rozhodnutí o přijetí paní Vrbové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1393/97
24. rozhodnutí o přijetí paní Vrbové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/4011/2000
25. rozhodnutí o přijetí paní Máčalíkové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/3992/2000
26. prohlášení k soudu paní Bečicové ze dne 24. 11. 2000
27. stručné vysvětlení k soudu paní Vlkové ze dne 28. 11. 2000
28. prohlášení k soudu paní Vrbové z roku 2000
29. písemná žádost paní Vrbové na město Uherské Hradiště o vrácení daru 100.000,-Kč s kopii podacího listku České pošty ze dne 16. 5. 1996

V. Stížnost k ESLP ze dne 17. 2. 2009 č. 12017/09 Carmen Vlkové

1.

Dalším poškozeným je paní Carmen Vlková, která také byla přijata do Penzionu za stejných podmínek jako paní Bečicová a stěžovatelé Hračkovi. Paní Vlková se také ucházela o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti. Paní Vlkové bylo sděleno pouze ústně, že když nemá trvalé bydliště ve městě Uherské Hradiště musí zaplatit vstupní poplatek ve výši 50.000,-Kč. Paní Vlková neměla trvalé bydliště v Uherském Hradišti, ale ve Starém Městě, jak je patrné ze žádosti o přijetí ze dne 25. 7. 1996 v bodě 3. Také byla paní Vlkové vysvětlena tato podmínka přijetí Jarmilou Nyklovou, vedoucí Penzionu, že bez zaplacení poplatku 50.000,- Kč nebude přijata a proto na **žádost o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu ze dne 25. 7. 1996** v bodě 11. odůvodnění napsala paní Vlková, že žalovanému věnuje 50.000,-Kč.

Když se, ale žádost dostala k rukám pana starosty ing. Ladislava Šupky, byla pozvána na Městský úřad, kde starosta sdělil paní Vlkové, že nabízených 50.000,-Kč je málo. Řekl doslovně *"pánům konšelům se zdá 50.000,-Kč málo"*. Na dotaz paní Vlkové kolik chtějí odpověděl *"70.000,-Kč"*. Takže byla žalobkyně **nucena** připsat k její původní žádosti písemný příslib ze dne 28. 8. 1996 označený jako **"doplnění žádosti na umístění do Penzionu ze dne 28. 8. 1996"**, že v případě přijetí zaplatí nařízených 70.000,-Kč. Paní Vlkové se nelíbilo, že starosta jí řekl, že nabízených 50.000,- Kč je málo, protože paní Vlková městu Uherské Hradiště nic nenabízela, ale pouze sdělovala, že uhradí nařízených 50.000,- Kč jak jí bylo sděleno.

Paní Vlková tedy nejprve uhradila v pokladně na Městském úřadu v Uherském Hradišti dne 7. 10. 1996 nařízených 70.000,-Kč. Vystaven byl **pokladní doklad bez data a pořadového čísla**. Ten den se paní Vlková prokázala v kanceláři na Městském úřadu v Uh. Hradišti pokladním dokladem o zaplacení povinné částky 70.000,-Kč a pak jí byla vystavena **darovací smlouva ze dne 7. 10. 1996** a také následně **smlouva o nájmu ze dne 7. 10. 1996**. Paní Vlková si všimla, že na pokladním dokladu není uvedeno datum a šla zpět do pokladny až druhý den 8. 10. 1996, kde jí úředník dopsal datum, avšak ne 7. 10. 1996, ale chybně datum 8. 10. 1996.

Za rok paní Vlkové bylo vystaveno rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1233/97 a odebrána smlouva o nájmu ze dne 7. 10. 1996. Následně obdržela paní Vlková rozhodnutí o úhradě za pobyt v zařízení sociální péče Penzionu ze dne 19. 10. 1999 č.j. Soc/8012/99. Dále obdržela paní Vlková další rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/3991/2000, které je již druhým

rozhodnutím o přijetí.

Důkaz příloha:

30. žádost o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu ze dne 25. 7. 1996 Vlková
31. doplnění žádosti na umístění do Penzionu ze dne 28. 8. 1996 Vlková
32. darovací smlouva ze dne 7. 10. 1996 Vlková
33. smlouva o nájmu ze dne 7. 10. 1996 Vlková
34. pokladní doklad 8. 10. 1996 Vlková
35. rozhodnutí o přijetí paní Vlkové do ústavu sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1233/97
36. rozhodnutí o úhradě za pobyt v zařízení sociální péče Penzionu ze dne 19. 10. 1999 č.j. soc/8012/99 Vlková
37. rozhodnutí o přijetí paní Vlkové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/3991/2000

Důkazem jsou některé přílohy, které jsou i součástí stížnosti k ESLP ze dne 17. 2. 2009 č. 12017/09 Carmen Vlkové.

Paní Vlková podala spolu s se svými spolubydlícími stěžovateli manželi Janem a Annou Hráčkovými proti městu Uherské Hradiště žalobu ze dne **4. 10. 2006 č. j.: 12C 92/2006** k Okresnímu soudu v Uherském Hradišti pro bezdůvodné obohacení. Žalobou se paní Vlková a stěžovatelé domáhali vrátit vstupní poplatek, který jim nařídilo město Uherské Hradiště ve výši 70.000,- Kč jednotlivce a 100.000,- Kč manželský pár přičemž povinností bylo, že musí podpsat darovací smlouvu, jinak by nebyli přijati do Penzionu. Stěžovatelé manželé Hráčkoví tak podali již druhou žalobu, kterou se domáhali vrátit vstupní poplatek 100.000,-Kč. První žalobu podali **21. 7. 2000 č.j. 3C 156/2000** a druhou **4. 10. 2006 č. j.: 12C 92/2006**.

Stěžovatelům Hráčkovým soud žalobu zamítl důsledkem čehož podali tuto svou stížnost č. 8875/08 ze dne 10. 2. 2009 (poštovní razítko 11. 2. 2008) k ESLP.

Paní Carmen Vlkové Okresní soud v Uherském Hradišti usnesením **č. j.: 12C 92/2006-140 ze dne 23. 10. 2007** **přerušuje řízení** do pravomocného skončení řízení o zaplacení 70.000,- Kč vedeného u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod **č.j. 5 C 282/2004**, které v té době projednával Nejvyšší soud České republiky pod číslem jednací **30 Cdo 1863/2007 žaloby Marie Máčalíkové**. Paní Marie Máčalíková je spolubydlící stěžovatelů a paní Carmen Vlkové. Protože Nejvyšší soud ČR ve věci č.j. **30 Cdo 1863/2007 nečinil právní úkon od podání dovolání** z 11 měsíce roku 2006 do 18. 12. 2007 nezbylo paní Vlkové než podle ustanovení § 164 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích podat **stížnost na průtahy v řízení** ze dne 18. 12. 2007. Tato stížnost byla vyřízena v neprospěch paní Vlkové tak, že odpověděla JUDr. Iva Brožová, předsedkyně Nejvyššího soudu České republiky, že bude věc sledovat. Z těchto důvodů podala paní Vlková návrh na určení provedení procesního úkonu s odůvodněním, že **není možné tolerovat nečinnost** Nejvyššího soudu České republiky, kdy ode dne **25. 4. 2007** do dne **16. 1. 2008** Nejvyšší soud České republiky **nečinil žádný úkon**.

Na tento návrh na určení procesního úkonu ze dne 16. 1. 2008 odpověděl JUDr. Ljubomír Drápal, předseda senátu **usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 6. 2. 2008 sp. zn.: 21 Cul 1/2008-5** tak, že návrh na určení procesního úkonu **odmítá**.

Odmítavé usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 6. 2. 2008 sp. zn.: 21 Cul 1/2008-5 odůvodňuje vadně odmítnutí na str. 2 odst. 3 tak, že dospěl k závěru, že návrh na určení procesního úkonu byl podán osobou, která k jeho podání nebyla oprávněna. Takovéto svévolné odůvodnění, které není odůvodněno žádným zákonným ustanovením je nepřezkoumatelné a pro nepřezkoumatelnost je vadné.

Paní Carmen Vlkové nezbylo než podat k ESLP stížnost ze dne 17. 2. 2009 (poštovní razítko 18. 2. 2009) č. 12017/09.

Stěžovatelé poukazují na stížnost k ESLP ze dne 17. 2. 2009 (poštovní razítko 18. 2. 2009) č. 12017/09, protože se týká také klienta Penzionu paní Carmen Vlkové. Na tomto příkladu jasně dokazují jak úmyslně soudy v České republice napomáhají městu Uherské Hradiště a poškozují jak stěžovatele, tak paní Vlkovou.

2.

Stěžovatelé jako důkaz nečestného jednání města Uherské Hradiště uvádějí **vyjádření města Uherské Hradiště ze dne 4. 9. 2007** k žalobě jejich spolubydlící Carmen Vlkové. Tato žaloba je vedena u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod č.j. 12C 92/2006. V tomto vyjádření se město Uherské Hradiště lživě vyjadřuje o zaplacení částky paní Carmen Vlkové. Toto lživé vyjádření paní Carmen Vlková vyvrátila svou replikou ze dne 20. 10. 2007, kterou zaslala Okresnímu soudu v Uherském Hradišti. V této replice uvedla následující:

Žalované město Uherské Hradiště na svou obranu uvádí ve svém vyjádření žalované ze dne 4. 9. 2007 (dále jen "**vyjádření**") na straně č. 2 v bodě 2 následující:

„Město skutečně převzalo od paní Vlkové částku ve výši 70.000,- Kč a to v souladu s podmínkami, které byly stanoveny pro přijímání do penzionu. Darem však nebylo podmíněno přijetí do penzionu jako takové, ale znamenalo zlepšení pozice pro přijetí žalované, neboť takto nemusela čekat v pořadníku jako osoba s trvalým pobytem ...“

Žalované město **úmyslně lže**, neboť žalobkyni Vlkové bylo jednoznačně sděleno starostou města Uherské Hradiště panem Šupkou, že protože není občanem města Uherské Hradiště musí *v souladu s podmínkami, které byly stanoveny* zaplatit 70.000,- Kč a pokud nezaplatí nebude přijata do ústavu sociální péče Penzionu pro seniory v Uherském hradišti (dále jen "**Penzionu**").

Žalovaný určil *soulad podmínek, které byly stanoveny pro přijímání do penzionu* tak, že žalobkyně, která nebyla občanem města Uherské Hradiště musela zaplatit částku 50.000,- Kč. Toto byla nucena žalobkyně písemně doložit.

Dále uvádí žalovaný ve svém vyjádření na straně č. 2 v bodě 2 následující:

„Tehdejší praxí byla skutečnost, že uchazeči byli vedeni v pořadníku na základě svých žádostí. Pokud ale opravdu trvali na neprodleném uzavření nájemní smlouvy, měli možnost složit na účet města finanční částku na obnovu po povodních a za toto plnění s nimi byl nájemní vztah sjednán bezodkladně.“

Toto vyjádření žalovaného města uherské Hradiště je **úmyslně lživé**, neboť již sama skutečnost, že se senior zapisuje do pořadníku čekatelů o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu je jasnou skutečností, že opravdu senior žádá o přijetí, o kterém rozhodoval v té době a vydával rozhodnutí o přijetí **odbor sociálních věcí na MěÚ v Uherském Hradišti**.

Je tedy **naprostá lež**, že by o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu rozhodovala sama žalobkyně Vlková, respektive senioři sami tím, že uhradí částku 70.000,- Kč formou daru čímž by sami sebe přijali do Penzionu a předběhli by tak ostatní seniory zapsané v pořadníku čekatelů. Senioři jsou lidé staršího data narození zvyklí jednat čestně, na rozdíl od žalovaného, a nepřistoupili by takový podvod, kterým **se snaží žalovaný zamaskovat** svůj nezákonný čin.

Žalované město Okresnímu soudu v Uherském Hradišti **podsovává lživou informaci**,

protože žalobkyně Vlková nemohla být přednostně umístěna do ústavu sociální péče Penzionu, jelikož po zaplacení dne 8. 10. 1996 povinného vstupního daru ve výši 70.000,- Kč se asi do dvou dnů nastěhovala do Penzionu a zjistila, že spousta bytů v penzionu bylo volných neobsazených. Tedy **nebylo třeba**, aby byla žalobkyně **přednostně** umístěna v Penzionu, protože v Penzionu bylo stále dost volných míst.

Žalobkyně zaplatila dne 7. 10. 1996 povinný vstupní dar ve výši 70.000,- Kč a povodeň zatopila město Uherské Hradiště i s penzionem v roce 1997, kdy žalobkyně rok žila v penzionu a byla kvůli povodni evakuována z penzionu do Uherského Brodu. Tedy žalovaný **poněkolkáté lže**, když tvrdí, že žalobkyně uhradila povinný vstupní dar ve výši 70.000,- Kč na obnovu po povodních z roku 1997.

Žalovaný **naprosto lže** když tvrdí, že bylo žalobkyni nabídnuto, jestli chce přednostně být přijata do penzionu a předběhnout ostatní čekatele v pořadníku, že má zaplatit dar na obnovu po povodních. **Nikdy nebylo** žalobkyni toto sděleno, ani by na takový podvod, aby předběhla své vrstevníky uhrazením daru, který by se dal nazvat **úplatkem nepřistoupila** a stejně tak si žalovaný vymyslel, že byl dar určen na obnovu po povodních, jak je výše vysvětleno.

Ani se nedá logicky vysvětlit argument, proč by zrovna povinný dar určený na obnovu města po povodních měl být zákonný oproti jinému daru a sám žalovaný ve svém vyjádření píše, že *„Město skutečně převzalo od paní Vlkové částku ve výši 70.000,- Kč a to v souladu s podmínkami, které byly stanoveny pro přijímání do penzionu.“* Právě soulad podmínek přijetí do penzionu bylo uhrazení částky zaplatit 70.000,- Kč a tyto podmínky stanovil sám žalovaný město Uherské Hradiště.

Vždy žalovaný město Uherské Hradiště sděloval žalobkyni, že uhrazení částky 70.000,- Kč je podmínka přijetí. Proto žalobkyni nezbyvalo než vstupní poplatek v podobě daru 70.000,- Kč uhradit. Na předbíhání svých vrstevníků by žalobkyně nikdy nepřistoupila a nikdy ji to ani nebylo nabídnuto.

Žalované město tak chce **úmyslně** žalobkyni zostudit a napadnout, že byla **za úplatek** jako protiplnění přijata do penzionu, což je lež. Žalované město tak chce navodit dojem, že vlastně nezákonného jednání se dopustil jak žalovaný, tak žalobkyně a tíha viny by neležela pouze na žalovaném městě Uherské Hradiště.

Že skutečně žalovaný je **podvodník** dokládá následující. Žalobkyně napsala žalovanému **dopis ze dne 1. 2. 2000**, kde žádá žalovaného, aby projednal proč zájemci s trvalým pobytem mimo město Uherské Hradiště **museli zaplatit** dar za přijetí do penzionu 70.000,- Kč a manželský pár 100.000,- Kč. Dále v dopise žalobkyně uvádí, že někteří senioři platit povinný dar za přijetí nemuseli. Také žalobkyně v dopise uvádí, že je nelogické aby jednotlivá osoba musela platit za přijetí 70.000,- Kč a manželský pár 100.000,- Kč, když polovina ze 100.000,- Kč je 50.000,- Kč a ne 70.000,- Kč. Žalobkyně v dopise uvádí, že **nic nezůstane utajeno a časem se projeví pravda** a žádala žalované město Uherské Hradiště důrazně věc přezkoumat a zjednat nápravu. Jak je patrné nic v dopise o přednostním přijetí do penzionu žalobkyně nepíše, tedy žalovaný o úplatcích **úcelově lže**.

Žalobkyně se nápravy nedočkala, proto znovu napsala **dopis ze dne 15. 8. 2001** společně s Janem a Annou Hráčkovými, kde znovu žalovaného žádali, aby se žalovaný nezákonnými povinnými dary za přijetí zabýval a zjednal nápravu. V dopise žalovanému dále uvádějí:

„Toto nařízení, které platilo pro občany, kteří neměli trvalé bydliště v Uherském Hradišti, byli do penzionu přijati pod podmínkou, že dají městu Uherské Hradiště finanční dar ve výši 70.000,- Kč (pro jednotlivce) a 100.000,-Kč (pro manželský pár). Byla nám dána

podepsat „darovací smlouva“, my v dobré víře, že se tak děje podle zákona, jsme zaplatili městu požadované částky.“

Důkaz příloha:

38. vyjádření města Uherské Hradiště ze dne 4. 9. 2007

39. dopis Vlkové ze dne 1. 2. 2000 adresovaný městu

40. dopis Vlkové ze dne 15. 8. 2001 adresovaný městu

Tedy nemohla žalobkyně sama ze své vůle vymyslet, že zaplatí částku ve výši 70.000,- Kč, když to byla podmínka přijetí, kterou žalobkyni sdělil starosta města Uherské Hradiště, který žalobkyni řekl doslovně *"pánům konšelům se zdá 50.000,-Kč málo"*. Na dotaz žalobkyně kolik chtějí odpověděl *"70.000,-Kč"*. Takže byla žalobkyně **nucena** připsat k její původní žádosti **písemný příslib ze dne 28. 8. 1996 označený jako "doplnění žádosti na umístění do Penzionu"**, že v případě přijetí zaplatí nařízených 70.000,-Kč. Toto vše žalobkyně soudu sdělila v žalobě a tedy sděluje již podruhé.

Stěžovatelé manželé Hráčkovi byli nuceni také napsat **prohlášení ze dne 24. 11. 1997** pokud bude jejich žádosti o přijetí do zařízení soc. péče Penzionu vyhověno přispějí částkou 100.000,- Kč na obnovu města.

Tedy žalované město Uherské Hradiště se **zlovolně chtělo obohatit** na žalobkyni Vlkové a sdělil jí, že pokud chce být přijata musí zaplatit částku 50.000,- Kč formou daru a podmínka byla, že to **musí písemně přislíbyt**, že pokud bude přijata do penzionu uhradí 50.000,- Kč. Jenomže později žalovaný požadoval částku 70.000,- Kč a tak sdělil žalobkyni, že požaduje 70.000,- Kč a opět vyžadoval, aby to žalobkyně písemně přislíbila. Toto jednání žalovaného žalobkyni velmi znepokojilo, neboť si připadala, jako že ona snad nutí žalovanému malou částku 50.000,- Kč, kterou nařídil žalovaný a už zde bylo žalobkyni jednání žalovaného podezřelé.

Z tohoto jednání žalovaného je patrné, že žalovaný si **velmi opatrně počínal podvodně** tak, aby **do budoucna** figuroval jen písemný doklad žalobkyně a ostatních seniorů, že pokud budou přijati do penzionu zaplatí dar. Tedy je jednoznačné, že žalovaný **dopředu věděl, že okrádá** žalobkyni Vlkovou a stěžovatelé i ostatní seniory a proto potřeboval od žalobkyně Vlkové a stěžovatelů i ostatních seniorů písemné doložení, pro případ šetření orgánů činných v trestním řízení apod., že pokud budou přijati do Penzionu zaplatí částky 70.000,- Kč a 100.000,- Kč a tak žalované město také nyní lživě argumentuje, že za vše může žalobkyně Vlková, která chtěla za úplatek předběhnout ostatní seniory, což je lež.

Z tohoto velmi perfektně promyšleného **organizovaného zločinu** je jednoznačné, že žalobkyně Vlková a jiní senioři byli žalovaným donuceni platit dary, jinak by nebyli přijati do Penzionu a žalované město se snaží **zlovolně** navodit dojem, že snad žalobkyně a ostatní senioři jsou natolik bohatí, že by sami nabízel peníze - **úplatek**, což je lež a dokládá to rozsudek odvolacího soudu ve Zlíně, který zrušil rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti sp. zn.: 5C282/2004-29 ze dne 9. 11. 2005 a potvrdil žalobu Marie Máčalíkové (sousedky žalobkyně) sp. zn.: 59Co110/2006 ze dne 19. 9. 2006.

Když žalobkyně Vlková zaplatila nařízený dar, následně odbor sociálních věcí na MěÚ v Uherském Hradišti vydal rozhodnutí o přijetí do ústavu sociální péče penzionu.

Je **lživě** tvrzení žalovaného, když uvádí ve vyjádření, že žalobkyně za úplatu obdržela smluvené plnění přijetí do Penzionu.

Žalovaný ve svém vyjádření na str. 3. v bodě 3. **lživě** uvádí:

„Město Uherské Hradiště zřídilo Penzion v samostatné působnosti, kde poskytovalo ubytování a některé další doplňkové služby občanům – důchodcům, který však nebyl zařízením sociální péče ve smyslu § 45 zákona č. 114/1988 Sb.“

Žalobkyně uvádí znovu to co uvedla již v žalobě. Městský úřad Uherské Hradiště - odbor sociálních věcí a zdravotnictví rozhodl dne 10. 12. 1997 o přijetí žalobkyně do ústavu sociální péče domova - penzionu pro důchodce v Uherském Hradišti **podle § 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č. 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb.**

Další doklad o tom, že Penzion byl od počátku ústavem sociální péče, je na žalobkyni žádosti o přijetí do ústavu sociální péče penzionu ze dne 25. 7. 1996, kde je jednoznačně velmi čitelně napsáno **žádost o umístění do ústavu sociální péče Penzionu.**

Z výše uvedeného je jednoznačné, že žalovaný tvoří **organizovaný zločin**, kde zlovolně poškodil žalobkyni Vlkovou a **neváhá své podvody** dále rozvádět do absurdních vzájemně si odporujících vyjádření, které postrádají logiku.

Pouhé přečtení vyjádření žalovaného města Uherské Hradiště je **naprostý důkaz průhledného podvodu**, když žalované město tvrdí, že Penzion byl zřízen jako ústav sociální péče až **15. 2. 2000** což je podvod. Žalobkyně Vlková soudu v žalobě sdělila tu skutečnost, že ji byla ze strany žalovaného města vystavena smlouva o nájmu ze dne **7. 10. 1996.** - (3 stránky) na místo rozhodnutí o přijetí do ústavu soc. péče. Tuto účelově jakoby chybu napravil žalovaný až za rok, kdy žalobkyni bylo Městským úřadem v Uherském Hradišti odborem sociálních věcí vystaveno rozhodnutí o přijetí do ústavu soc. péče penzionu ze dne **17. 6. 1997.**

Na tomto zlovolném podvodu města Uherské Hradiště je vidět ukázkový podvod organizovaného zločinu, který žalobkyni paní Vlkovou přijal do Penzionu v roce 1996 na základě smlouvy o nájmu obytné místnosti, v roce 1997 žalobkyni bylo MěÚ v Uherském Hradišti odborem sociálních věcí vystaveno rozhodnutí o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu a roku 2000 byl penzion zřízen jako ústav sociální péče.

Z výše uvedeného žalovaný tvoří organizovaný zločin, který pravděpodobně nedodržel dotační podmínky na výstavbu penzionu.

Tento zdánlivě zmatený postup žalovaného jen dotváří obraz o tom, v jakém obrovském měřítku neváhá žalované město Uherské Hradiště, jako organizovaný zločin, řídit podvody na věkem a nemocemi oslabené žalobkyni paní Carmen Vlkové a stěžovateli.

Stěžovateli nebylo než ESLP podrobně popsat jak byla přijata do zařízení sociální péče Penzionu jejich spolubydlící paní Carmen Vlková. Takto podobně bylo zacházeno se stěžovateli.

VI. Stížnost k ESLP ze dne 17. 2. 2009 č. 12017/09 Jiřího Krejzy

Jiří Krejza byl nucen podat k ESLP stížnost ze dne 19. 1. 2008 (poštovní razítko 20. 1. 2009) č. 4841/09.

Jiří Krejza zastupuje několik seniorů v ČR, kteří se obrátili se žádostí o pomoc, ohledně

povinných vstupních poplatků skrytých pod darovací smlouvy, na Otakara Motejla, veřejného ochránce práv České republiky (dále jen „*Veřejný ochránce*“). Jelikož seniorům bylo ze strany Veřejného ochránce odpovídáno, že jim nemůže pomoci z důvodu, že dobrovolně darovali dar a proto se jedná o občanskoprávní spor a doporučoval jim aby se obrátili na soud. Senioři se, ale nechtěli soudit a nechtěli si sami zjednávat nápravu, když od toho je v České republice placený Veřejný ochránce.

Senioři z televize a sdělovacích prostředků se dozvěděli o Jiřím Krejzovi, kterého požádali aby jim pomohl. Senioři dali panu Krejzovi plnou moc a ten požádal Kancelář veřejného ochránce práv o poskytnutí informace následovně.

Dne 22. 8. 2006 stěžovatel telefonicky hovořil s pracovníkem Kanceláře veřejného ochránce práv panem Mgr. Petrem Mazálkem, že stěžovatel požaduje nahlédnout do čtyřech spisů. Pan Mazálek odpověděl, že by to neměl být problém a tak mu stěžovatel nadiktovat spisové značky čtyřech spisů. Ještě pan Mazálek žalobci potvrdil e-mailem dne 22. 8. 2006, aby dal žalobce dva dny dopředu vědět, kdy přijede do Kanceláře veřejného ochránce práv (dále jen "*KVOP*"). Dne 22. 8. 2006 pod značkou: 015/2006/VOP žalobce zaslal obratem KVOP dopis elektronickou poštou s digitálním podpisem s tímto zněním:

"Jménem paní Marie Máčalíkové, bytem Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště, pana Jana Hráčka, bytem Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště, pana Pavla Blaho, bytem Dům s pečovatelskou službou v Mostě, ul. Růžová 2071/522, 434 01 Most dávám na vědomí Kanceláři veřejného ochránce práv, že příští týden v pondělí dne 28. 8. 2006 se dostavím k nahlédnutí do spisů těchto značek:

4404/2002/VOP/KV, 1956/2003/VOP/MK, 339/2004/VOP/LH, 159/2005/VOP/ZG.

Upozorňuji tak předem, jelikož si musím vzít dovolenou abych mohl nahlédnout do spisů a aby se nestalo, že po moji cestě téměř přes celou republiku mi pracovníci kanceláře veřejného ochránce práv sdělí, že tyto spisy nemají a podobně. Nahlédnutí do těchto spisů mi může umožnit jakýkoliv pracovník kanceláře veřejného ochránce práv."

Spis číslo jednací **339/2004/VOP/LH** je spis stěžovatele Jiřího Krejzy mladšího, který se v roce 2004 obrátil na Veřejného ochránce práv, ostatní spisy jsou spisy výše uvedených seniorů, kteří dali stěžovateli plnou moc.

Dne 28. 8. 2006 stěžovatele pracovníci KVOP opravdu čekali v kanceláři KVOP a sdělili mu, že jím požadované materiály má na starosti JUDr. Otakar Motejl, veřejný ochránce práv, který si požadované materiály vzal k sobě do kanceláře. Pracovníci KVOP zavedli stěžovatele do kanceláře JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv, který na stěžovatelovu žádost o informaci nahlédnout do výše uvedených spisů stěžovateli informaci **odmítl poskytnout** a na žalobcovu žádost po více jak hodinové diskusi vyhotovil za KVOP písemný záznam ze dne 28. 8. 2006 s **rozhodnutím o odmítnutí žádosti o informace**. Diskusi, s vědomím veřejného ochránce práv, žalobce pořídil na zvukový záznam.

Důkazem jsou přílohy ve stížnosti **k ESLP ze dne 19. 1. 2008 (poštovní razítko 20. 1. 2009) č. 4841/09**, zvukový záznam ze dne 28. 8. 2006 s JUDr. Otakarem Motejlem, veřejným ochráncem práv, stěžovatelova žádost o informaci ze 22. 8. 2006 značky: 015/2006/VOP, rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 28. 8. 2006 a další.

Při rozhovoru stěžovatel upozornil JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv (dále jen „*Veřejný ochránce práv*“), že stěžovatel má právo na výše uvedené informace a když veřejný ochránce práv odmítá tyto informace stěžovateli vydat, že jedná nezákonně a že nezbude

stěžovateli nic jiného než podat proti jeho rozhodnutí žalobu. Na to odpověděl veřejný ochránce práv, že může stěžovatel podat proti jeho zamítavému rozhodnutí žalobu a dodal, že alespoň on sám bude vědět jestli má pravdu, neboť veřejný ochránce práv tvrdil, **že se domnívá, že pravdu má on, neboť jeho pravdu doposud nikdo nevyvrátil.**

Podle ustanovení § 2 odst. 1) zák. č. 106/1999 o informacích (dále jen „**InfZ**“)
*"Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, **jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.**"*

Z tohoto důvodu povinnost poskytovat informace má také KVOP (státní orgán), za kterou jednal veřejný ochránce práv.

Protože **rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 28. 8. 2006** veřejného ochránce práv není v souladu se zákonem, nezbylo stěžovateli než podat **o d v o l á n í** podle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o informacích (dále jen „**InfZ**“).

Stěžovatel podal elektronickou poštou s elektronickým podpisem odvolání ze dne 7. 9. 2006 značky: 016/2006/VOP, kancelář veřejného ochránce práv potvrdila přijetí odvolání a zaevidovala odvolání dne 8. 9. 2006 v 10:00:02 hod.

Podle ustanovení § 16 odst. 3) InfZ
*"Nadřízený orgán **rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.**"*

Do dnešního dne **nebyla poskytnuta** požadovaná informace ani nadřízený orgán **nerozhodl o odvolání** písemně. Dále v InfZ není uvedeno jak se nazývá nerozhodnutí o odvolání a toto nerozhodnutí o odvolání na základě analogie nazval žalobce fiktivní rozhodnutí o odvolání, které potvrdilo žalovaného zamítavé rozhodnutí.

Z výše uvedeného je jednoznačné, že se stěžovatel řídil zákonem o informacích a dodržel stanovené lhůty InfZ a tak neučinil žádnou chybu.

Podle ustanovení § 16 odst.4) InfZ
„Při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.“

Z výše uvedeného vyplývá, že **Veřejný ochránce práv postupoval úmyslně promyšleně, s cílem zmařit vydání informace stěžovateli a dokonce znesnadnit stěžovateli domoci se svých práv u soudu.** To vysvětluje, že Veřejný ochránce práv **zneužil pravomoci veřejného činitele**, měl dopředu velmi promyšleně připravený scénář jak poškodit stěžovatele zamítavým rozhodnutím, proti kterému se stěžovatel odvolal. Veřejný ochránce práv nyní tvrdí, že se stěžovatel odvolal špatně, že se odvolávat neměl a že za to nemůže Veřejný ochránce práv, který vše úmyslně zavinil.

Skutečnost je taková, že Veřejný ochránce práv měl učinit veškerá svá rozhodnutí taková, aby stěžovatel nepřišel k újmě. Namísto toho Veřejný ochránce práv všechna svá rozhodnutí směřoval proti stěžovateli, aby stěžovateli ztížil, znesnadnil domoci se svých práv na informaci a celé vystupování Veřejného ochránce práv je skryté nepřátelství vůči stěžovateli. Toto nepřátelství vůči stěžovateli má pouze jediný účel a to takový, aby stěžovatel

požadovanou informaci nezískal.

Poškození senioři se v dobré víře obracejí na JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv se žádostí o pomoc, ale on jim jen odepisuje, že věc stále šetří.

Následně Jiřímu Krejzovi nezbylo než podat žalobu proti Veřejnému ochránci práv ze dne 7. 11. 2006 pro neposkytnutí informace ke Krajskému soudu v Brně a Jiří Krejza v žalobě popsal skutkový stav věci stejně, jako výše popsal ESLP. Krajskému soudu v Brně žalobu však odmítl usnesením **sp. zn.: 30 Ca 86/2007-17 ze dne 21. 6. 2007.**

Stěžovatel proti vadnému **usnesení sp. zn.: 30 Ca 86/2007-17 ze dne 21. 6. 2007** podal k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost ze dne 3. 8. 2007.

Nejvyšší správní soud v Brně vydal rozsudek sp. zn.: 2 As 58/2007-52 ze dne 19. 2. 2008, kterým kasační stížnost zamítá.

Stěžovateli nezbylo než proti nezákonnému rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně sp. zn.: 2 As 58/2007-52 ze dne 19. 2. 2008 podat ústavní stížnost ze dne 29. 5. 2008.

Ústavní soud v Brně odpověděl vydáním dne 12. 8. 2008 sp. zn.: III. ÚS 1327/08 odmítavého usnesení, kterým odmítá stěžovatelu ústavní stížnost z důvodu, že nebyla ústavní stížnost sepsána a podána za stěžovatele advokátem, ale přímo byla sepsána a podána stěžovatelem.

V odůvodnění odmítavého usnesení ze dne 12. 8. 2008 sp. zn.: III. ÚS 1327/08 ÚS uvádí několik svých odmítavých usnesení ze dne 17. 2. 1998 sp. zn.: II. ÚS 141/97, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 10, usn. č. 12, usnesení ze dne 23. 9. 2004 sp. zn.: Pl. ÚS 44/04, dostupné na internetové adrese <http://nalus.usoud.cz> s tvrzením, že odůvodnění je zcela legální a legitimní.

Stěžovatel tvrdí, že odmítavé usnesení Ústavního soudu sp. zn.: III. ÚS 1327/08 ze dne 12. 8. 2008 je porušen **článek 6 právo na spravedlivý proces, článek 13 právo na účinné opravné prostředky, článek 14 zákaz diskriminace a článek 17 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zákaz zneužití práv.**

Ze stížnosti Jiřího Krejzy **k ESLP stížnost ze dne 19. 1. 2008 (poštovní razítko 20. 1. 2009) č. 4841/09** je zřejmé, že když se senioři a stěžovatelé Hráčkovi prostřednictvím Jiřího Krejzy domáhají informace u Kanceláře veřejného ochránce práv týkající se povinného vstupního poplatku do zařízení sociální péče jsou poškozeni přímo Otakarem Motejlem, veřejným ochráncem práv. Nezákonnému jednání Veřejného ochránce systémově napomáhají i soudy až dokonce Ústavní soud České republiky. Veřejný ochránce práv stěžovatelům Hráčkovým **nepomohl a odmítá i podat informaci** stěžovatelům, která by stěžovatelům pomohla.

VII. Stížnost k ESLP ze dne 10. 2. 2008 (poštovní razítko ze dne 11. 2. 2008) č. 8875/08 stěžovatelů manželů Jana a Anny Hráčkových

Stěžovatelé manželé Jan a Anna Hráčkovi podali stížnost k ESLP ze dne 10. 2. 2008 (poštovní razítko ze dne 11. 2. 2008) č. 8875/08. Od této doby neobdrželi žádné bližší informace jen sdělení od ESLP ze dne 21. 2. 2008, že stížnost byla přijata s číslem jednacím č. 8875/08.

Následně až v roce 2009 dvakrát telefonovala stěžovatelům ředitelka zařízení sociální péče Penzionu, že Zastupitelstvo města Uherské Hradiště bude jednat o vrácení částky 100.000,- Kč stěžovatelům. Za několik dní opět telefonovala stěžovatelům ředitelka Penzionu, že se mají stěžovatelé dostavit k jednání 27. 2. 2009 k ing. Stanislavovi Blahovi, místostarostovi města Uherské Hradiště. Dne 27. 2. 2009 v 10:00 hod se stěžovatelé se svým zástupcem Jiřím Krejzou dostavili k jednání týkající se mimosoudního vrácení povinného vstupního poplatku 100.000,- Kč do Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti.

Na jednání 27. 2. 2009 byl přítomen ing. Stanislav Blaha, místostarosta, JUDr. Dana Šilhavíková, vedoucí právního odboru MěÚ a Mgr. Jan Mráz, právník právního odboru. Zástupce města a úředníci MěÚ zakázali zástupci Stěžovatelů Jiřímu Krejzovi pořizovat zvukový záznam jednání, který požadoval si pořizovat, což odůvodňovali, že ze zákona na to nemá zástupce stěžovatelů Jiří Krejza právo. Jejich jednání zákazu pořizování zvukového záznamu bylo **účelové a nezákonné**. Každý občan České republiky při jednání s úředníky státní správy má právo pořizování zvukového záznamu **bez ohledu zda s tím úředník souhlasí nebo ne**. Zde spatřují stěžovatelé a jejich zástupce Jiří Krejza účelové nezákonné jednání.

Zástupce města a úředníci MěÚ sdělili, že paní Máčalíkové musí město Uherské Hradiště vrátit vstupní poplatek 70.000,- Kč jak rozhodl **Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169**. Z těchto důvodů se město Uherské Hradiště rozhodlo vrátit i povinný vstupní poplatek stěžovatelům a všem klientům Penzionu a pokud některý již zemřel vrací vstupní poplatek dědicům. Stěžovatelé předali na jednání 27. 2. 2009 svůj **návrh mimosoudního vyrovnání ze dne 26. 2. 2009**, které město Uherské Hradiště přijalo a potvrdilo razítkem s datem 27. 2. 2009.

Na svém **požadavku ze dne 26. 2. 2009** stěžovatelé uvedli, pokud město Uherské Hradiště má v úmyslu přistoupit na pokus o smír ze dne 21. 8. 2006, ve kterém požadují stěžovatelé vrátit částku 100.000,- Kč plus příslušenství, to se nebrání a dále požadují nad rámec pokusu o smír uhradit veškeré soudní náklady vzniklé neochotou města Uherské Hradiště, vedených u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod č.j. 3C 156/2000, č.j. 12C 92/2006, u Ústavního soudu České republiky č.j. IV.ÚS 1665/07. Dále Stěžovatelé požadují nad rámec pokusu o smír uhradit morální újmu.

Na jednání 27. 2. 2009 byl ing. Stanislav Blaha, místostarosta, JUDr. Dana Šilhavíková, vedoucí právního odboru MěÚ a Mgr. Jan Mráz, právník právního odboru sdělili, že město Uherské Hradiště nebude vracet částku morální újmy ani veškeré soudní náklady vedených u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod č.j. 3C 156/2000, č.j. 12C 92/2006, u Ústavního soudu České republiky č.j. IV.ÚS 1665/07. Představitelé města a úřadu sdělili, že město poskytlo stěžovatelům výhodu ubytování za úplatu 100.000,- Kč takže město neporušilo žádné zákony. Stěžovatelé podepsali **zápis z jednání ze dne 27. 2. 2009**. Stěžovatelé nesouhlasí se lživým tvrzením uvedeným v zápise ze dne 27. 2. 2009 v poslední větě prvního odstavce zvýrazněné podškrtnutím. Lživá věta zní „*Poskytnutí peněžitého daru pak pozici žadatelů vylepšilo a mohla s nimi být uzavřena nájemní smlouva bez čekání.*“ Tato věta se nezakládá na pravdě a je účelová poškodit stěžovatele, aby stěžovatelé vypadali, že za 100.000,- Kč předběhli všechny žadatele aby s nimi mohla být uzavřena přednostně bez čekání uzavřena nájemní smlouva nebo vydáno rozhodnutí o přijetí.

Stěžovatelům se nelíbí jednání města Uherské Hradiště, které tvrdí, že stěžovatelé svým darem předběhli ostatní žadatele a také to, že město Uherské Hradiště tvrdí, že žádný zákon město Uherské Hradiště neporušilo. Prý chce pouze vrátit dar stěžovatelům. Stěžovatelé velmi psychicky zatěžuje jednat s městem Uherské Hradiště od roku 1997 tedy více jak 12 let. Z těchto důvodů si ustanovili svého zástupce pana Jiřího Krejzu, se kterým žádají město Uherské Hradiště aby jednalo. Město Uherské Hradiště zaslalo panu Krejzovi **dopis ze dne 14. 5. 2009 č.j.**

PO/36000/09/7765/2009/MraJ se sdělením, aby se Jiří krejza dostavil do budovy Městského úřadu v Uherském Hradišti k podpisu **smlouvy schválené Zastupitelstvem města Uherské Hradiště dne 20. 4. 2009**. Tato smlouva zní, že město Uherské Hradiště daruje stěžovatelům částku 100.000,- Kč a dále v čl. IV okamžikem účinnosti této smlouvy zaniká stěžovatelům možnost domáhat se po městu Uherské Hradiště jakýchkoliv nároků spojených s poskytnutím daru městu, zejména pak těch, o kterých před uzavřením této dohody nerozhodoval příslušný soud.

Stěžovatelům se zdá být nedůvěryhodné jednání města Uherské Hradiště neboť vůbec nejednalo o jejich **návrhu mimosoudního vyrovnání ze dne 26. 2. 2009**, který město přijalo. Dále se stěžovatelé domnívají, že mimosoudně se nelze vyrovnat tím, že město poskytne dar stěžovatelům, neboť dar je dobrovolný a nezakládá se na žádném protiplnění jak stanovilo město v bodě IV.

Z těchto důvodů stěžovatelé **žádají**, aby o jejich stížnosti ESLP rozhodl vzhledem k jejich věku a zdravotnímu stavu rychleji. Stěžovatelé **žádají** dále, aby se **ESLP vyjádřil k takto navrhané smlouvě**, která se domnívají stěžovatelé je pouze ve prospěch města Uherské Hradiště.

Důkazem, že stěžovatelé ani ostatní senioři nemohli předběhnout ostatní uchazeče vedené v pořadníku čekatelů o přijetí do Penzionu je, že o přijetí rozhoduje Městský úřad v Uherském Hradišti odbor sociálních věcí na základě **zákona č. 182/1991 Sb., kde podle § 75 jsou do ústavů přijímáni občané, kteří potřebují vzhledem ke svým sociálním poměrům a zdravotnímu stavu ústavní sociální péči.**

Dalším důkazem velmi promyšleného systému, jak vymoci ze stěžovatelů a ostatních seniorů peníze je **ústní, nikde zapsané na papíře** nařízení města Uherské Hradiště, které požadovalo **pouze ústně** po stěžovatelích a ostatních seniorech, že musí připsat do **žádosti o umístění do ústavu sociální péče pro dospělé občany** následující větu:

Carmen Vlková na 1. stranu žádosti ze dne 25. 7. 1996
„Ve prospěch města daruji částku 50.000,-Kč“

Carmen Vlková prohlašuje dne 28. 8. 1996, že na základě vyrozumění pana starosty, že v případě přijetí do Penzionu věnuje městu 70.000,-Kč.

Stěžovatelé Jan a Anna Hráčkovi na poslední stranu žádosti prohlašují 24. 11. 1997
„Pokud bude mé žádosti vyhověno přispěji na obnovu města Uherské Hradiště částkou 100.000,-Kč“

Stěžovatelům město Uherské Hradiště určuje na darovací smlouvě ze dne 12. 12. 1997 v bodě I, že stěžovatelé darují dobrovolně městu finanční částku 100.000,- Kč, ze které stěžovatelé uhradili 50.000,- Kč dne 10. 12. 1997 na účet žalovaného a dále si město na darovací smlouvě určuje větou *"Zbývající část Kč 50.000,- uhradí nejpozději do konce měsíce února 1998."* město jim vrátí první splátku 50.000,- Kč a budou vystěhováni. Stěžovatelům nezbylo nic jiného než podesat darovací smlouvu.

Stěžovatelé Evropskému soudu pro lidská práva sdělili ve své stížnosti ze dne 10. 2. 2008, že nezasílají jejich obsáhlou agendu korespondence, ve které se domáhají přes **dvanáct let** nápravy na všech úrovních státního aparátu v České republice. Nyní se rozhodli, že zašlou alespoň nepatrný zlomek své korespondence, ve které se domáhali nápravy po městu Uherské Hradiště i Veřejném ochránci práv a jiných institucí.

Dokonce se stěžovatelé obrátili na **Doc. Ing. Ladislava Průšu, CSc.**, ředitele odboru sociálních služeb Ministerstva práce a sociálních věcí, kterému ve dvoustránkové stížnosti přesně vysvětlili jak byli podvedeni městem Uherské Hradiště. **Doc. Ing. Ladislava Průšu, CSc.**, ředitel odboru sociálních služeb odpověděl dopisem ze dne **8. 10. 1999 č.j. 22/37338/99**, který stěžovatelům nepomohl. Stěžovatelé se na **Doc. Ing. Ladislava Průšu, CSc.** obrátili ještě jednou, **Doc. Ing. Ladislav Průša, CSc.**, ředitel odboru sociálních služeb MPSV odpověděl dopisem ze dne **4. 2. 2000 č.j. 22/49273/99**, kterým stěžovatelům opět nepomohl.

Stěžovatelé se obrátili na ing. Zdeňka Škromacha, předsedu výboru Poslanecké sněmovny pro sociální politiku a zdravotnictví, který odpověděl krátce dopisem ze dne 4. 1. 2000, „Na základě některých jednání, které jsem v souvislosti s vaším Penzionem absolvoval, **jsem nabyl dojmu**, že se situace v krátké době vyřeší.“.

Dále se stěžovatelé obrátili na Policii České republiky podaným trestním oznámením, které Policie ČR, obvodní oddělení Uherské Hradiště **odmítá usnesením ze dne 25. 5. 2000 č.j. ORUH-408/UH-T4-2000.**

Dále se stěžovatelé obrátili prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy na Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, která odepisuje sdělením **ze dne 13. 7. 2006 č.j. 5538/2006**, že věc postupuje výboru pro sociální politiku a zdravotnictví.

Dále se obrátili se nioři sami nebo prostřednictvím svého zmocněnce na tyto orgány a úřady.

Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva Senátu Parlamentu České republiky sdělil dopisem **ze dne 10. 1. 2007 č.j.13662/06**, že se členové seznámili a zabývali se porušováním práv seniorů při přijímání do domovů důchodců.

Kabinet předsedy vlády ČR odpověděl sdělením **ze dne 6. 6. 2006 č.j.12262/06-OSV**, že „předseda vlády obdržel žádost o zjednání nápravy ve věci nařízení úhrady finančního příspěvku manželům Hráčkovým za přidělení bytu do Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti.“

Sekretariát Rady vlády ČR pro lidská práva, Úřadu vlády České republiky odpověděl dopisem ze dne **20. 6. 2006 č.j.11115/06-RLP**, že „obdržel dopis ve kterém upozorňuje Jiří Krejza na porušování lidských práv a diskriminaci seniorů v České republice v souvislosti s vybíráním vysokých poplatků jako podmínky pro přijetí do domovů důchodců formou tzv. Darů, kteří žádají o umístění.“

Úřad vlády ČR odpověděl dopisem ze dne 18. 1. 2007 č.j.00218/07-OSV, že „obdržel podání ve věci údajného porušování práv seniorů v některých domech s pečovatelskou službou a zařízení sociální péče.“

MUDr. Džamila Stehlíková, ministryně vlády ČR pro lidská práva odpověděla dopisem ze dne **28. 6. 2007 č.j.07009/07-KLP**, že „Povyžuji za nehorázné vyžadování sponzorských darů příspěvkovými organizacemi sociálních služeb. **Doporučuji Vám si udělat právní rozbor ... a zvážit podání žaloby.**“

MUDr. Martin Žárský, odbor sociálních služeb, Ministerstva práce a sociálních služeb odpovědělo sdělením **ze dne 13. 6. 2009 č.j.2006/37 158 -22**, že obdržel od předsedy vlády ČR sdělení aby zaujalo MPSV stanovisko k zaplacení daru 100.000,-Kč manželé Hráčkovými městu Uherské Hradiště za přijetí do Penzionu“ v poslední větě píše „**Doporučuji aby se manželé Hráčkoví obrátili na soud.**“

Stěžovatelé od JUDr. Otakara Motejla, Veřejného ochránce práv obdrželi sdělení ze dne 2. 4. 2004 č.j. 1956/2003/VOP/MK, ve kterém stěžovatelům sděluje „V záležitosti uhrazení daru městu Uherské Hradiště jsem obdržel podnět. O výsledku šetření vás budu přiměřeně informovat“ Nikdy více se již pan Motejl neozval. Proto se rozhodli stěžovatelé, aby jejich zástupce Jiří Krejza nahlédl do spisu č.j. 1956/2003/VOP, který je v jejich záležitosti veden v Kanceláři veřejného ochránce práv. JUDr. Otakar Motejl, Veřejného ochránce práv však úmyslně znemožnil a odmít nahlédnout jejich zástupci do spisu. Toto nezákonné jednání JUDr. Otakara Motejla, Veřejného ochránce práv se právě stalo předmětem **stížnosti k Evropskému soudu ze dne 17. 2. 2009 č. 12017/09 Jiřího Krejzy**, kterou stěžovatelé výše uvedli.

Stěžovatelé na jejich stížnost obdrželi od Ministerstva pro místní rozvoj sdělení ze dne 7. 12. 1999 č.j. 18193/1999 , 715/99-13 ve kterém ministerstvo uvádí v prvním odst druhé strany. „**Pokud jde o darovací smlouvu, kterou jste uzavřeli, můžete její zpochybnění uplatnit občanskoprávní cestou podáním žaloby**“

Zaslané a uvedené přílohy odpovědi jsou jen zlomek odpovědi od státního aparátu, pokud by ESLP mělo pochybnosti, můžou stěžovatelé zaslat další odpovědi od státního aparátu, které mohou pouze potvrdit, **že skutečně stěžovatelé a ostatní senioři jsou úmyslně státním aparátem poškozováni.**

Do dnešního dne nikdo z výše uvedených nezjednal nápravu ve věci stěžovatelů.

Důkaz příloha:

41. návrh mimosoudního vyrovnání stěžovatelů Hráčkových ze dne 26. 2. 2009
42. zápis z jednání stěžovatelů a města ze dne 27. 2. 2009.
43. dopis města Uherské Hradiště ze dne 14. 5. 2009 č.j. PO/36000/09/7765/2009/MraJ
44. smlouva schválená Zastupitelstvem města Uherské Hradiště dne 20. 4. 2009
45. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 30. 5. 2000 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
46. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 15. 8. 2001 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
47. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 12. 9. 2001 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
48. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 7. 2. 2002 Hráček
49. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 5. 3. 2002 Hráček
50. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 10. 3. 2003 Hráček
51. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 24. 3. 2003 Hráček
52. stížnost Veřejnému ochránci práv ČR ze dne 20. 6. 2003 Hráček
53. protokol jednání u Veřejného ochránce práv ze dne 21. 6. 2004 Hráček
54. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 23. 3. 2005 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
55. stížnost Nejvyššímu soudu ČR ze dne 30. 1. 2006 Vrbová, Vlková, Hráček
56. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 17. 5. 2006 Hráčková
- 57. odpověď Doc. Ing. Ladislava Průši, CSc, ředitele odboru sociálních služeb MPSV ze dne 8. 10. 1999 č.j. 22/37338/99**
- 58. odpověď Doc. Ing. Ladislava Průši, CSc, ředitele odboru sociálních služeb MPSV ze dne 4. 2. 2000 č.j. 22/49273/99.**
59. odpověď ze dne 4. 1. 2000 ing. Zdeňka Škromacha, předsedy výboru Poslanecké sněmovny pro sociální politiku a zdravotnictví
60. Policie České republiky odmítavé usnesení ze dne 25. 5. 2000 č.j. ORUH-408/UH-T4-2000.
61. Poslanecká sněmovna Parlamnetu České republiky odpověď ze dne 13. 7. 2006 č.j. 5538/2006,
62. odpovď Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva Senátu Parlamentu České republiky ze dne 10. 1. 2007 č.j.13662/06,
63. odpověď Kabinetu předsedy vlády ČR ze dne 6. 6. 2006 č.j.12262/06-OSV

64. odpověď Sekretariátu Rady vlády ČR pro lidská práva, Úřadu vlády České republiky ze dne 20. 6. 2006 č.j.11115/06-RLP
65. odpověď Úřadu vlády ČR ze dne 18. 1. 2007 č.j.00218/07-OSV
66. odpověď MUDr. Džamily Stehlíkové, ministryně vlády ČR pro lidská práva ze dne 28. 6. 2007 č.j.07009/07-KLP
67. odpověď MUDr. Martina Žárského, odbor sociálních služeb, Ministerstva práce a sociálních služeb ze dne 13. 6. 2009 č.j.2006/37 158 -22
68. odpověď JUDr. Otakara Motejla, Veřejného ochránce práv ze dne 2. 4. 2004 č.j. 1956/2003/VOP/MK,
69. odpověď Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. 12. 1999 č.j. 18193/1999 , 715/99-13

VIII. PŘEDMĚT STÍŽNOSTI A PŘEDBĚŽNÉ NÁROKY NA SPRÁVEDLIVÉ ZADOSTIUCINĚNÍ

Stěžovatelé tvrdí, že nespravedlivým soudním procesem a diskriminací byla porušena jejich dvě práva zaručená Úmluvou. Stěžovatelé jsou lidé oslabení věkem a nemocemi, jsou to lidé staršího data narození, kteří nejsou zvyklí na nespravedlivé jednání. Stěžovatelé byli vychováni ještě v době kdy se dodržovalo slovo a celý život poctivě pracovali, proto soud musí vzít v úvahu, že to jsou právě tyto hodnoty, pro které byli vychováni a kterými se celý život řídili. Proto v jejich pokročilém věku se nemohou smířit s tím, že jsou v pokročilém věku nespravedlivě souzeni a dokonce diskriminováni.

Stěžovatelé po dobu **dvánácti let** se domáhají navrácení jim odcizených peněz městem Uherské Hradiště. Za tuto dobu penále a úroky z prodlení dosahují vysoké výše. Stěžovatelé dále byli nuceni uhradit 50.000,- Kč **náklady nespravedlivých** soudních řízení v České republice, ve kterých jim byla odepřena záklani práva Úmluvy.

Stěžovatelům dále za dobu **dvánácti let** vznikla velmi velká újma morální, kdy trpěli psychicky. Morální újma, kterou způsobovalo město Uherské Hradiště a dále Česká republika prostřednictvím soudů způsobila, že se stěžovatelé psychicky vysilovali a nemohli se tak věnovat svým zájmům, rodině a přátelům.

Stěžovatelé se rozhodli, aby Evropský soud pro lidská práva **sám přiznal** částku podle čl. 41 Úmluvy **spravedlivého zadostiucinění z titulu náhrady morální újmy** a jako výdaje spojené s podáním stížnosti částku, kterou soud uzná za spravedlivou po dvánácti letech trápení stěžovatelů.

IX. PORUŠENÍ ÚMLUVY A JEJÍCH PROTOKOLŮ

I.

Stěžovatelé tvrdí, že byl v jejich případě porušen článek 6 Úmluvy právo na spravedlivý proces.

Stěžovatelé tvrdí, že již zamítavý rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti č.j.:3C156/2000-67 ze dne 23. 1. 2000 byl nespravedlivý, když chybně posoudil, že Penzion, který stěžovatele přijímal za podmínek stanovených vyhláškou MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb., a č. 114/1988 Sb., nebyl ústavem soc. péče. Důkazem je i rozhodnutí o

přijetí stěžovatelů do Penzionu ze dne 10. 12. 1997, na kterém je napsáno, že byli přijati na základě vyhláškou MPSV č. 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb., a č. 114/1988 Sb.

Dále soud přehlédl a nevypořádal se s diskriminací, kde Město selektovalo seniory uchazeče o přijetí do ústavu soc. péče Penzionu do skupin, kde jedna skupina seniorů neměla povinnost platit vstupní poplatek a druhá skupina měla povinnost zaplatit vstupní poplatek do Penzionu.

V tomto nespravedlivém rozhodování pokračoval i Krajský soud v Brně rozsudkem č.j.:20Co189/2001-93 ze dne 17. 9. 2002, který zamítl stěžovatelovo odvolání a potvrdil rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti č.j.:3C156/2000-67 ze dne 23. 1. 2000.

Oba soudy měli povinnost ze zákona jestliže se dozvěděli o trestné činnosti podat oznámení orgánům činným v trestním řízení, přesto tak soudy neučinily.

Následně když stěžovatelé podali žalobu ze dne 4. 10. 2006 Okresnímu soudu v Uherském Hradišti s odkazem na protizákonnost nařizovat vstupní poplatky do ústavů soc. péče, jak potvrdil Krajský soud v Ústí n. L. rozsudkem ze dne 22. 6. 2006, sp. zn.: 9 Co 392/2005-227, se Okresní soud v Uherském Hradišti nezabýval rozporem dvou rozsudků č.j.:3C156/2000-67 ze dne 23. 1. 2000 a ze dne 22. 6. 2006, sp. zn.: 9 Co 392/2005-227.

Zde Okresní soud v Uherském Hradišti porušil zákon a nepodal orgánům činným v trestním řízení oznámení a také sám místo aby Okresní soud v Uherském Hradišti sjednotil rozsudky a sám se snažil soud stěžovatelům poskytnout spravedlivý proces jejich žalobu ze dne 4. 10. 2006 zamítl, **přestože věděl**, že již o téže věci na druhé straně republiky rozhodl opačně Krajský soud v Ústí n. L. rozsudkem ze dne 22. 6. 2006, sp. zn.: 9 Co 392/2005-227.

Druhý v České republice, který se úspěšně žalobou domáhal vrácení protizákonného vstupního poplatku při přijetí do ústavu soc. péče byla Marie Máčalíková spolubydlící se stěžovateli v Penzionu v Uherském Hradišti. M. Máčalíková podala žalobu o bezdůvodné obohacení částky 70.000,- Kč na město Uherské Hradiště. Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl rozsudkem **ze dne 19. 9. 2006 sp. zn.: 59Co 110/2006-116** o navrácení částky 70.000,- Kč bezdůvodného obohacení paní Máčalíkové z důvodu protizákonnosti nařizovat vstupní poplatek do ústavů soc. péče Penzionu, který odporuje podmínkám pro přijetí do ústavu soc. péče stanovených § 75 a řízením o přijetí do ústavu stanovené podle § 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb. za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb. Dále soud prohlásil darovací smlouvu na částku 70.000,- Kč za neplatnou.

V tomto nespravedlivém jednání pokračoval i odvolací Krajský soud v Brně usnesením sp. zn.: 59Co 79/2007-66 ze dne 27. 3. 2007, který potvrdil usnesení sp. zn.: 12C 92/2006-389 ze dne 12. 12. 2006 Okresního soudu v Uherském Hradišti o zastavení jejich žaloby.

Následně stejně tak nespravedlivě postupoval i Ústavní soud v Brně, přestože byl velmi dobře seznámen s věcí a stěžovatelovu ústavní stížnost odmítl s tvrzením, že „*nelze se stěžovateli souhlasit, že nebylo respektováno jejich právo na spravedlivý proces*“.

S těmito všemi skutečnostmi byly soudy včetně Ústavního soudu v Brně seznámeny, přesto přehlíželi rozpor mezi rozsudky a porušily svou povinnost vypořádat se se všemi skutečnostmi, které vyplynuly z řízení a neučinili nic k nápravě a sjednocení rozhodování soudů.

Stěžovatelé poukazují na důležitý rozsudek Nejvyššího soudu České republiky v ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-169, který dal za pravdu jejich spolubydlící v Penzionu paní Marii Máčalíkové.

Z celého vyplývá, že stěžovatelé **byli poškozeni Českou republikou**, když se domáhali

svých základních lidských práv avšak neúspěšně, přestože jejich spolubydlici paní Marie Máčalíková, která se domáhala stejných práv jako stěžovatelé Hráčkovi uspěla. Tímto byl porušen článek 6 Právo na spravedlivý proces Úmluvy.

II.

Stěžovatelé tvrdí, že byl v jejich případě porušen článek 14 Úmluvy zákaz diskriminace.

Stěžovatelé po několika týdnech pobytu v Penzionu byli pevně přesvědčeni, že Město nedodrželo zákonné podmínky přijetí do ústavu soc. péče Penzionu, když jedna skupina seniorů byla přijata bez povinnosti zaplatit vstupní poplatek, který byl Městem nazýván darem a druhá skupina seniorů musela zaplatit povinně nařízený vstupní poplatek ve výši 100.000,- Kč. V té době byly **podmínky pro přijetí do ústavu soc. péče stanoveny § 75 a řízení o přijetí do ústavu stanoveno podle § 76 odst. 3 vyhlášky MPSV č 182/1991 za použití zákona č. 100/1988 Sb. a č. 114/1988 Sb.**

Město obešlo zákon a svévolně **selektovalo** žadatele o umístění do Penzionu do skupin, kde jedna skupina, která neměla trvalý pobyt ve Městě musela zaplatit vstupní poplatek a druhá skupina, která měla trvalý pobyt ve Městě nemusela zaplatit žádný vstupní poplatek. Zřejmě Město si bylo vědomo nezákonné podmínky přijetí a nařídilo všem žadatelům, kteří neměli trvalé bydliště ve Městě podepsat darovací smlouvu na nařízené částky, které Město pro jednotlivce stanovilo na 70.000,- Kč a pro manželský pár na částku 100.000,- Kč.

Město si do budoucna vytvořilo jakési krytí, kdy všem kontrolám říkalo, že senioři platili dobrovolně ze své vůle a nikdo seniorům nic nenařizoval platit a ukazovalo Město jako důkaz **darovací smlouvu**.

Tento postup města Uherské Hradiště nejde jinak označit než za předem dobře organizovaný záměr porušení principů demokratické společnosti.

Město nejen, že nedodrželo zákonné podmínky přijímání do ústavů soc. péče vyhlášku MPSV č 182/1991 Sb., za použití zákona č. 100/1988 Sb., a č. 114/1988 Sb., ale porušilo i čl. 14 Úmluvy o zákazu diskriminace.

X. SEZNAM PŘÍLOH

Přílohy jsou kopie originálů a zaslané také zaznamenané na DVD nosiči:

1. odpověď ESLP ze dne 21. 2. 2008 ECHR-LCze1.1R, EH/EH/swa
2. Žádost Hráčků o přijetí do ústavu soc. péče ze dne 24. 11. 1997 (přílohou stížnosti ze dne 10. 2. 2008)
3. prohlášení ze dne 24. 11. 1997 Hráčků o příspěvku na obnovu města 100.000,-Kč
4. Stvrzenka České spořitelny ze dne 10. 12. 1997 a ze dne 23. 2. 1998.
5. Rozhodnutí o přijetí pana Hráčka ze dne 10. 12. 1997. (přílohou stížnosti ze dne 10. 2. 2008)
6. Rozhodnutí o přijetí paní Hráčkové ze dne 10. 12. 1997. (přílohou stížnosti ze dne 10. 2. 2008)
7. Darovací smlouva Hráčků ze dne 12. 12. 1997. (přílohou stížnosti ze dne 10. 2. 2008)
8. rozhodnutí o úhradě za pobyt paní Hráčkové ze dne 19. 10. 1999
9. rozhodnutí o úhradě za pobyt pana Hráčka ze dne 19. 10. 1999
10. zřízení 15. 2. 2000 příspěvkové organizace ústavního zařízení Penzionu pro seniory
11. zřízení 19. 6. 2001 příspěvkové organizace ústavního zařízení Penzionu pro seniory
12. Rozhodnutí o přijetí pana Hráčka ze dne 10. 4. 2000.

13. Rozhodnutí o přijetí paní Hráčkové ze dne 10. 4. 2000.
14. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 9. 9. 2008 č.j. 30Cdo 1863/2007-16
15. výzva Jarmily Nyklové, vedoucí Penzionu dopisem ze dne 8. 11. 1996
16. stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 12. 11. 1996 na částku 50.000,-Kč a
17. pokladní doklad města Uherské Hradiště ze dne 19. 2. 1997 na částku 20.000,-Kč o zaplacení paní Bečicové
18. stvrzenka od bankovního ústavu České spořitelny ze dne 12. 11. 1996 o zaplacení paní Máčalíkové 70.000,- Kč
19. darovací smlouva paní Bečicové ze dne 19. 2. 1997
20. rozhodnutí o přijetí paní Bečicové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1384/97
21. rozhodnutí o přijetí paní Máčalíkové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1537/97
22. rozhodnutí o přijetí pana Vrby do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1392/97
23. rozhodnutí o přijetí paní Vrbové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1393/97
24. rozhodnutí o přijetí paní Vrbové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/4011/2000
25. rozhodnutí o přijetí paní Máčalíkové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/3992/2000
26. prohlášení k soudu paní Bečicové ze dne 24. 11. 2000
27. stručné vysvětlení k soudu paní Vlkové ze dne 28. 11. 2000
28. prohlášení k soudu paní Vrbové z roku 2000
29. písemná žádost paní Vrbové na město Uherské Hradiště o vrácení daru 100.000,-Kč s kopií podacího lístku České pošty ze dne 16. 5. 1996
30. žádost o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu ze dne 25. 7. 1996 Vlková
31. doplnění žádosti na umístění do Penzionu ze dne 28. 8. 1996 Vlková
32. darovací smlouva ze dne 7. 10. 1996 Vlková
33. smlouva o nájmu ze dne 7. 10. 1996 Vlková
34. pokladní doklad 8. 10. 1996 Vlková
35. rozhodnutí o přijetí paní Vlkové do ústavu sociální péče Penzionu ze dne 17. 6. 1997 č.j. Soc/1233/97
36. rozhodnutí o úhradě za pobyt v zařízení sociální péče Penzionu ze dne 19. 10. 1999 č.j. soc/8012/99 Vlková
37. rozhodnutí o přijetí paní Vlkové do zařízení sociální péče Penzionu ze dne 10. 4. 2000 č.j. Soc/3991/2000
38. vyjádření města Uherské Hradiště ze dne 4. 9. 2007
39. dopis Vlkové ze dne 1. 2. 2000 adresovaný městu
40. dopis Vlkové ze dne 15. 8. 2001 adresovaný městu 30. žádost o přijetí do ústavu sociální péče Penzionu ze dne 25. 7. 1996 Vlková
41. návrh mimosoudního vyrovnání stěžovatelů Hráčkových ze dne 26. 2. 2009
42. zápis z jednání stěžovatelů a města ze dne 27. 2. 2009.
43. dopis města Uherské Hradiště ze dne 14. 5. 2009 č.j. PO/36000/09/7765/2009/MraJ
44. smlouva schválená Zastupitelstvem města Uherské Hradiště dne 20. 4. 2009
45. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 30. 5. 2000 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
46. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 15. 8. 2001 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
47. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 12. 9. 2001 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
48. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 7. 2. 2002 Hráček
49. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 5. 3. 2002 Hráček
50. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 10. 3. 2003 Hráček
51. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 24. 3. 2003 Hráček

52. stížnost Veřejnému ochránci práv ČR ze dne 20. 6. 2003 Hráček
53. protokol jednání u Veřejného ochránce práv ze dne 21. 6. 2004 Hráček
54. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 23. 3. 2005 Vrbová, Máčalíková, Vlková, Hráček
55. stížnost Nejvyššímu soudu ČR ze dne 30. 1. 2006 Vrbová, Vlková, Hráček
56. stížnost městu Uherské Hradiště ze dne 17. 5. 2006 Hráčková
57. **odpověď Doc. Ing. Ladislava Průši, CSc, ředitele odboru sociálních služeb MPSV ze dne 8. 10. 1999 č.j. 22/37338/99**
58. **odpověď Doc. Ing. Ladislava Průši, CSc, ředitele odboru sociálních služeb MPSV ze dne 4. 2. 2000 č.j. 22/49273/99.**
59. odpověď ze dne 4. 1. 2000 ing. Zdeňka Škromacha, předsedy výboru Poslanecké sněmovny pro sociální politiku a zdravotnictví
60. Policie České republiky odmítavé usnesení ze dne 25. 5. 2000 č.j. ORUH-408/UH-T4-2000.
61. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odpověď ze dne 13. 7. 2006 č.j. 5538/2006,
62. odpovď Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva Senátu Parlamentu České republiky ze dne 10. 1. 2007 č.j.13662/06,
63. odpověď Kabinetu předsedy vlády ČR ze dne 6. 6. 2006 č.j.12262/06-OSV
64. odpověď Sekretariátu Rady vlády ČR pro lidská práva, Úřadu vlády České republiky ze dne 20. 6. 2006 č.j.11115/06-RLP
65. odpověď Úřadu vlády ČR ze dne 18. 1. 2007 č.j.00218/07-OSV
66. odpověď MUDr. Džamily Stehlíkové, ministryně vlády ČR pro lidská práva ze dne 28. 6. 2007 č.j.07009/07-KLP
67. odpověď MUDr. Martina Žárského, odbor sociálních služeb, Ministerstva práce a sociálních služeb ze dne 13. 6. 2009 č.j.2006/37 158 -22
68. odpověď JUDr. Otakara Motejla, Veřejného ochránce práv ze dne 2. 4. 2004 č.j. 1956/2003/VOP/MK,
69. odpověď Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. 12. 1999 č.j. 18193/1999 , 715/99-13

XI. PROHLÁŠENÍ A PODPIS

I.

Stěžovatelé **výslovně** dávají Evropskému soudu pro lidská práva na vědomí a prohlašují, aby **ve všech rozhodnutích, nálezech a písemnostech týkajících se této věci (třeba statistikách, výročních správách apod.) nebo v písemnostech v souvislosti s touto věcí uváděl soud vždy stěžovatelů:**

celé jméno **Jan** , příjmení **Hráček**, datum narození **10. 6. 1936**, adresu trvalého bydliště stěžovatelky **Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, ulice Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště, Czech republic** a národnost **Česká**,

celé jméno **Anna** , příjmení **Hráčková**, datum narození **7. 4. 1637**, adresu trvalého bydliště stěžovatelky **Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, ulice Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště, Czech republic** a národnost **Česká**

a dále zástupce stěžovatelů celé jméno **Jiří** , příjmení **Krejza**, datum narození **27. 5. 1971**, adresu trvalého bydliště stěžovatele **ulice Dr. Slavíka 1515; 413 01; Roudnice nad Labem; Česká republika** a národnost **Česká**. Doba **úmyslného** utajování těchto základních údajů utajovaná za totalitního režimu v České republice se nemusí aplikovat v současné demokratické společnosti. Žádný právní předpis Evropskému soudu pro lidská práva **nenářizuje** anonymizovat údaje stěžovatelky a jejího zástupce, pokud stěžovatelka a jejího zástupce anonymizováním **nesouhlasí**.

Stěžovatelé a její zástupce tak žádá z důvodu toho, že Česká republika úmyslně zatajuje tyto informace i když se zatajováním a anonymizací občané nesouhlasí a necítí se být nějak ohroženi.

My, jako stěžovatelé a náš zástupce si nepřejeme anonymizovat naše výše uvedená data.

II.

Prohlašujeme podle mého nejlepšího vědomí a svědomí, že všechny informace uvedené v tomto formuláři jsou pravdivé.

V Roudnici nad Labem dne 10. června 2009

Jan Hráček

Anna Hráčková
stěžovatelé

zastoupeni

Jiřím Krejzou mladším

www.duchodci-webz.cz